

KONSERVAATTORI

¹
2022 138

18

Konservattorista tutkijaksi

32

Julisteiden taustaus

Synteettinen, luonnonharjas, kumipää vai säiliömalli?

Valikoimastamme löytyy laajasti erilaisia korkealaatuisia siveltimiä. Tutustu sivellinvalikoimaan verkkokaupassamme.

Museoiden Hankintakeskus on yli 30 vuoden ajan palvellut utterasti niin museoja, arkistoja, konservointilaitoksia kuin oppilaitoksiakin, yksityisiä asiakkaita unohtamatta. Asiakaspalvelustamme vastaa Mirkka Eskonen (TaM) ja konservaattorit Anna Aaltonen ja Ilona Osara auttavat sinua paperikonservointiin liittyvissä kysymyksissä.

www.museoidenhankintakeskus.fi

Museoiden
hankintakeskus

Konservaattoriliitto (PKL) on kulttuuriperinnön säilyttämiseen erikoistuneen ammattikunnan konservaattoreiden yhdistys. Sen tarkoituksena on kehittää konservointialaa, valvoa ammattikunnan etuja ja toimia konservointialan edustajana Suomessa. Yhdistys julkaisee Konservattori -lehteä, järjestää koulutuspäiviä alan teemoihin liittyen sekä osallistuu konservoinnista käytävään keskusteluun. Konservattoriliitto muodostaa yhdessä muiden pohjoismaiden osastojen kanssa Pohjoismaisen konservaattoriliiton (NKF).

” Taas milloin se järkiinsä järjestyy?
Kesä kansojen, milloin se koittaa?
Ei ennen kuin oman sydämen syy
käy raskaaks, ja raudankin voittaa
suur’ Rakkaus, mi pehmentää pedot julmat -
vain Rakkaus ratkaisee ajan pulmat.”

-Enio Leino, Kansojen kevät

Kannen kuva: Anna Colliander

Takakansi: design Elina Wirkkala, Kyyhky by rawpixel.com

SISÄLLYS

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 6 PKL Kokouskutsu
- 8 Hallituksen esittely
- 13 8 Kysymystä
- 15 PKL:n syksyn koulutuspäivät- Kestävän kehityksen äärellä
- 18 Konservaattorista tutkijaksi
- 21 Nappien tutkiminen
- 25 Vene kattoon, raot piiloon
- 32 Toimenpide-esittely: Julisteiden taustaus kahdella eri tekniikalla
- 37 Julisteita museokokoelmassa
- 39 PKL Toimintasuunnitelma vuodelle 2022
- 43 PKL Syyskokouksen pöytäkirja

KONSERVAATTORI

**Pohjoismaisen konservaattoriliiton
Suomen osasto ry**

**Nordiska konservatorförbundets
Finländska sektion rf**

www.konservattoriliitto.fi
www.facebook.com/konservattoriliitto
http://konservattoriliitto.blogspot.fi/
https://www.instagram.com/
/konservattoriliitto/

Puheenjohtaja:

Nina Jolkkonen-Porander
puheenjohtaja.pkl@gmail.com

Lehden työryhmä:

Anniina Hatakka
Elvira Heikkilä
Elina Wirkkala

Lehden toimituksen sähköposti:

pkllehti@gmail.com

**Osoitteenmuutokset,
puuttuvat lehdet ja jäsenasiat:**

Karoliina Hämäläinen
jasensihteeri.pkl@gmail.com

Konservaattori-lehti

Numero 138
Painovuosi 2022
ISSN 0780-0223 (painettu)
ISSN 2343-1814 (verkkojulkaisu)
Levikki 300 kpl
2 numeroa vuodessa

Ilmoitushinnat:

2/1 sivu 80 €/lehti (128 €/vuosi)
1/1 sivu 55 €/lehti (88 €/vuosi)
1/2 sivu 30 €/lehti (48 €/vuosi)
Takakansi 80 €/lehti (128€/vuosi)
Lehden vuositilauksen hinta 50 €

Aineistopäivät:

Numero 139
Ilmestyy loka-/marraskuussa 2022
Aineistoehdotukset 31.5.2022 mennessä
Sisäänjättöpäivä 30.6.2022 mennessä

Numero 140

Ilmestyy maalisk./huhtikuussa 2023
Aineistoehdotukset 31.12.2022 mennessä
Sisäänjättöpäivä 31.1.2022 mennessä

Ulkoasun suunnittelu:

Anna Mattsson/Suomi Design Oy

Painopaikka: Libris Oy, Helsinki

PÄÄKIRJOITUS

TERVETULOA VUODEN 2022 ENSIMMÄISEN KONSERVAATTORI-LEHDEN PARIIN!

Tässä numerossa **Marleena Vihakara** esittelee runsain kuvin kaksi erilaista julisteiden taustaustapaa, jonka yhteydessä kerrotaan myös vähän Lahden Malvan julistekokoelmasta. **Aura Colliander** kertoo siitä, kuinka hän päätyi konservaattorista tutkijaksi ja **Emmi Kaartinen** raportoi PKL:n syksyn koulutuspäivistä. Allekirjoittanut kirjoittaa tällä kertaa nappien materiaalien tutkimisesta konservaattori **Arja Koskisen** avulla sekä eräästä konservointitapauksesta, savolaisveneestä.

8 kysymystä konservaattorille -palstalla esittäytyy entinen sihteerimme, saamelaismuseo Siidassa työskentelevä **Saara-Maija Pesonen**. Muista vakiopalstoista mukana on tietystikin puheenjohtajamme **Nina Jolkkonen-Poranderin** mietteet. PKL:n Suomen osaston uusi hallitus esiintyy muutaman kysymyksen ja kuvi-en kautta ja lehdestä löytyy myös yhdistyksen kevätkokouskutsu, syyskokouksen pöytäkirja ja tämän vuoden toimintasuunnitelma. *Meddelser om Konservering* -lehden kirjoituskutsu on mukana, sillä jatkossa MoK-lehteen voi kirjoittaa suomeksikin. Aikaraja tulee hyvin nopeasti tämän lehden ilmestymisen jälkeen, joten kannattaa reagoida heti!

Pandemia-aika on koetellut raskaimmin hoitohenkilökuntaa, joka ansaitsee suuren arvostuksen. Yhteiskunnan kriisiytyessä ja arvojen koventuessa myös kulttuuriperintöalalla työskentely voi tuntua ahtaalta. Onneksi joukossa on voimaa, ja siksi on tärkeää, että meillä on oma yhdistys. Pohjoismaisen Konservaattoriliiton Suomen osasto ei ole ammattiliitto vaan aatteellinen yhdistys, joten PKL:n ja *Konservaattori* -lehden kautta voimme edistää alamme tunnettavuutta ja verkostoja. On ihanaa, että me monesti yksin tai pienellä porukalla työskentelevät pääsemme jakamaan kokemuksia ja oppimaan toisiltamme. Kaikille museomaaailmassa työskentelevillekään ei ole välttämättä selvää, mitä konservaattorit tekevät, joten yhdistyksemme ja lehtemme toimivat myös näyteikkunoina muille. Suositellenkin vinkkaamaan lehdestä muille työyhteisösi jäsenille ja yhteistyökumppaneille!

loppupalvisin terveisin Elviira Heikkilä

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Arvoisat konservaattorit

Aloitamme vuoden 2022 toiveikkaissa tunnelmissa. Jokohan rokotusten ja maailman yli pyyhkäisseen omicron-variantin myötä pääsemme eroon koronasta, yt-neuvotteluista, rajoituksista, kulttuurilaitosten suluista ja pääsemme palaamaan normaaliin elämään. Jos vihdoinkin näin käy, voimme vilkaista taaksepäin ja olla kuitenkin tyytyväisiä niihin digiharppauksiin, joita monilla aloilla on tehty. Museoissakin on panostettu mm. virtuaalisiin opastuksiin ja muuhun nettitarjontaan. Tämäkin kaikki on meidän digitaalista kulttuuriperintöämme.

Kevään koulutuspäivä ja kevätkokous järjestetään 28.4.2022 Helsingissä Bio Rexissä. Koulutuksen aiheena on digitaalisen kulttuuriperinnön säilyttäminen, mistä tulee alustamaan aiheeseen perehtyneitä rautaisia ammattilaisia. Koulutus on hyödyllinen varmasti kaikille konservaatoreille. On toki myös mukavaa kokoon-tua yhteen rupattelemaan aiheesta ja aiheen vierestä. Bio Rexin tiloihin mahtuu isompikin porukka ja aihe on ajankohtainen, joten tätä koulutusta mainostamme myös liiton ulkopuolelle.

Sekä koulutuspäivään että kevätkokoukseen on mahdollista osallistua myös etänä. Vuosikokoukseen ei sääntöjen mukaan voi osallistua etänä, mutta sen mahdollistaa kesäkuun 2022 loppuun asti voimassa oleva erillislaki. Kevätkokoukseen tulee sääntömuutosehdotus, joka mahdollistaisi etäosallistumisen vuosikokouksiin jatkossakin. PKL hallitus selvittää parhaillaan asiaa. Etäyhteydet ovat tulleet jäädäkseen. Toivon että etäosallistuminen lisää jäsenien halukkuutta osallistua liiton toimintaan koulutuspäivillä, hallituksessa ja kansainvälisestikin.

Turussa on parhaillaan menossa mielenkiintoinen melko harvinainen projekti, kun Konservointi Helle irrottaa yhdessä Turun museokeskuksen kanssa **Hilkka Toivolan** isoa frescoa purettavasta terminaalista. PKL pyrkii järjestämään konservaatoreille mahdollisuuden päästä tutustumaan projektiin kevään aikana.

Hyvää kevättä kaikille!

t. Nina Jolkkonen-Porander, pj

PKL KOKOUSHUTSU

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY

KOKOUSHUTSU

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUSH

torstaina 28.4.2022 klo 16-18

Bio Rex, Mannerheimintie 22-24, Helsinki

Myös etäosallistuminen mahdollista ilmoittautuneille.

Ilmoittautumisohteet lähetetään jäsenille sähköpostilla.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä sääntömuutosehdotus

Tervetuloa!

Hallitus

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON KOULUTUSPÄIVÄ + KEVÄTKOKOUSH

28. 4. 2022

TEEMALLA

DIGITAALISEN KULTTUURIPERINNÖN KONSERVOINTI

Bio Rex -sali @ Amos Rex
Mannerheimintie 22-24, 00100 Helsinki

Ilmoittaudu oheisen QR-koodin avulla.
Linkki löytyy myös PKL:n nettisivuilta ja postituslistalta.

Tapahtuma järjestetään live-tapahtumana mahdollisuuksien mukaan ja vallitsevia rajoituksia noudattaen.
Mahdollisuus myös etäosallistumiseen.

Tarkempi ohjelma ja puhujalistaus julkaistaan myöhemmin.
Osallistumismaksu: PKL:n jäsen 0€ / ei-jäsen 50€

TERVETULOA!

<https://www.konservaattoriliitto.fi/konservaattoriliitto/koulutuspaivat/koulutuspaiva-28-4/>

Avataksesi linkin ilmoittautumismakkeelle, kuvaa oheinen koodi esim. QR-koodin lukusovelluksella tai selaimen skannaustoiminnolla.

PKL TIEDOTTAA

HALLITUKSEN ESITTELY

1. Mikä on nimesi?
2. Missä olet töissä?
3. Minkä tyyppisiä esineitä konservoit?
4. Mitä teet PKL:ssä?
5. Mikä on susta PKL:ssä parasta?
6. Mikä on kivoin konservointikokemuksesi?
7. Miltä sinusta konservointi näyttää vuonna 2100?

1. Satu Haapakoski

2. Olen tällä hetkellä töissä Museovirastossa ICT-asiantuntijana. Aloitan keväällä työt kokoelmanhallintapalveluita tarjoavassa yrityksessä. Työni on auttaa yritystä kehittämään heidän palveluitaan vastaamaan museoiden tarpeita.
3. Olen esinekonservaattori ja olen konservoinut eniten keramiikka-, lasi- ja metalliesineitä. Työssäni olen kohdannut paljon myös monimateriaaliesineitä. Olen päässyt työskentelemään sekä taide-esineiden että kulttuurihistoriallisten esineiden kanssa.
4. PKL:n toiminnassa olen ollut mukana jo melkein kymmenen vuotta. Tulin mukaan rakentamaan konservoinnista kertovaa kiertonäyttelyä. Sen jälkeen lähdin mukaan tekemään Konservaattori-lehteä. Olen ollut myös mukana järjestämässä Monumental Treasures -kongressia. Kongressityöryhmästä hyppäsin mukaan hallitustoimintaan. Lisäksi olen ollut vahvasti mukana PKL:n nettisivujen uudistuksessa. Tällä hetkellä järjestän kevään koulutuspäivää, jossa pohditaan miten lähestyä täysin digitaalista kulttuuriperintöä.
5. Mielestäni meillä on hieno yhteisö, jossa jaetaan osaamista ja autetaan toisiamme. Olen saanut PKL:n kautta monta hyvää ystävää. Haluaisinkin rohkaista kaikkia tulemaan mukaan toimintaan ja tekemään yhdistyksestä sellainen, että se palvelee konservaatteiden tarpeita parhaiten.
6. Nautin kauniista esineistä ja mielestäni on hienointa, että pääsee näkemään ja käsittelemään sellaisia esineitä, joita moni näkee vain museon vitriinissä. Olen ehkä nauttinut eniten töistä Kansallismuseon siirtoprojektissa, jossa pääsin käsittelemään maamme kulttuuriperintöä. Oli upea nähdä, miten erilaisia ja mielenkiintoisia esineitä kokoelmissa voi olla.
7. Digitaalisuus ei muuta vain tapaamme tehdä työtä, vaan myös kulttuuriperintöämme. Uskon, että tällöin meillä on jo vankkaa kokemusta digitaalisen perinnön ja tietoteknisten laitteiden konservoinnista. Lisäksi tekoälyn avulla voimme ennustaa paremmin sitä, miten olosuhteet vaikuttavat erilaisiin esineisiin. Ehkä tulevaisuudessa meillä on myös konservointirobotteja, joiden avulla voidaan käsitellä painavia tai erityisen herkkiä esineitä turvallisesti.

PKL TIEDOTTAA

1. Maria Enqvist

2. Opiskelen päätoimisesti konservointia Metropolia Ammattikorkeakoulussa. Opiskelujen sivussa työskentelen tällä hetkellä oppaana Mannerheim-museossa ja freelance-oppaana Tamminiemessä.
3. Suuntaudun opinnoissani orgaanisen materiaalin konservointiin pääpainopisteenä tekstiilikonservointi, joten tulevaisuuden töiden kirjo on hyvinkin laaja. Tänä keväänä olemme käsitelleet paljon nahkaa.
4. Aloitin viime marraskuussa PKL:n taloudenhoitajana.
5. Parasta PKL:ssä on mahdollisuus osallistua Konservaattoriiliiton toimintaan jo opiskeluaikana, ja samalla tutustua alan ihmisiin kampuksen ulkopuolelta. Koulutuspäiviltä ja Konservaattori-lehdestä saa myös kiinnostavaa tietoa konservoinnista, mikä auttaa opinnoissa sekä omassa ammatillisessa kehitymisessä.
6. Näin varhaisessa vaiheessa tähän on vaikea vastata, koska kaikki on niin kivaa ja mielenkiintoista. Ehkä palkitsevinta tässä kohtaa on huomata, miten opiskelujen aikana on kehittynyt ja pystyy soveltamaan oppimaansa eri kohteisiin. Pidän erityisesti tukimateriaalien värjämisestä ja erilaisten materiaalianalyyysien tekemisestä.
7. Konservointi on kehittynyt ammatti- ja tieteenalana eteenpäin. Uutta teknologiaa hyödynnetään laajasti, mutta konservaatteiden on edelleen osattava sekä käyttää päätään että käsiään.

1. Elviira Heikkilä

2. Kuopion Kulttuurihistoriallisessa museossa.
3. Kovien materiaalien esineitä.
4. Teen Konservaattori-lehteä.
5. Pienen ammattikunnan yhteishenki ja vertaistuki.
6. Se, kun saa liian alta näkyviin kauniit koristemaalaukset tai romukasa muuttuu esineeksi.
7. Konservointia pidetään entistä tärkeämpänä siltana käsityöperinteiden ja nykypäivän välillä.

1. Nimeni on Karoliina Hämäläinen.

2. Aloitin juuri taidekonservaatteina Museoviraston kokoelma- ja konservointikeskuksella kokoelman muuttoon liittyvissä tehtävissä.
3. Konservoin taidetta.
4. Olen PKL:n jäsensihteeri, pesti alkoi noin vuosi sitten.
5. Parasta PKL:ssä on, kun saa kuulla kollegoiden kuulumisia ja tutustua uusiin jäseniin. Pidän eritoten myös koulutuspäivistä.
6. Ainakin viimeisin restaurointityöni Consartilla jäi mieleen erityisen mukavana. Työ oli sekä vaativaa että antoisaa, ja Olli on hieno persoona.
7. Toivon sydämestäni, että meillä on silloin jotain konservoitavaa jäljellä.

PKL TIEDOTTAA

- 1. Nina Jolkkonen-Porander**
2. Kauhajoen yhteiskoulussa ja minulla on myös oma konservointiyritys.
3. Puulle ja kankaalle maalattuja taideteoksia ja puuveistoksia.
4. Puheenjohtaja.
5. Kollegojen tapaaminen, ystävien kanssa seurustelu.
6. Tykkään eniten restaurointimaalauksesta.
7. Taide on yhä enemmän digitaalisessa muodossa, kryptotaide on yleisintä. Digitaalisen konservointiin on erikoistunut paljon konservaatteja. Perinteisiäkin teoksia säilytetään ja konservoidaan, ehkäpä myös melko perinteisin menetelmin. Uusia materiaaleja on otettu käyttöön.

- 1. Kristiina Kuisma**
2. Olen tällä hetkellä kolmannen vuoden opiskelija Metropolian ammattikorkeakoulussa. Opiskelen orgaanisten materiaalien konservaatteiksi. Opinto-ohjelma painottuu tekstiilien konservointiin. Työskentelen opintojeni ohessa Espoon kaupunginmuseossa museo-oppaana.
3. Koulussa olemme konservoineet eri tyyppisiä tekstiilimateriaaleja eri tekniikoin. Työharjoittelussa Espoon kaupunginmuseolla sain konservoida naisten pukuja, jotka olivat peräisin 1900-luvun alusta.
4. Olen PKL:n hallituksen opiskelijajäsen. Aloitin hallituksessa tämän vuoden alussa.
5. Pidän kovasti syksyn koulutuspäivistä, joissa sain kuunnella kiinnostavia luentoja ja tavata eri alojen konservaatteja.
6. Ollessani työharjoittelussa Espoon kaupunginmuseolla sain konservoida 1910-luvulta peräisin olevan valkean silkkileningin. Pohdimme ohjaajani Suv Kettulan kanssa, mitä meidän tulisi tehdä hauralle ja noen likaamalle leningille ja päätimme pestä sen. Suunnittelin pesun kulun ja pesimme sen yhdessä eräänä kauniina kevätpäivänä. Lopputulos ylitti ainakin omat odotukseni. Pesun jälkeen mekon väri oli taas valkea ja silkin Ph-arvo nousi huomattavasti. Harmittelin muutamaa lisävauriota, joita leninkiin tuli pesun aikana, mutta sain ne tuettua niin että vauriot jäivät huomaamattomiksi. Kokemus oli tärkeä oman itseluottamuksen kannalta, oivalsin työn edetessä monta asiaa ja olen iloinen, että Suv luotti minuun niin paljon, että sain konservoida hauraan leningin.
7. Tämä on mielenkiintoinen kysymys. Toivoisin, että materiaalit ja työtavat olisivat kehittyneet niin, että kaikessa työskentelyssä huomioitaisiin automaattisesti erilaiset ympäristönäkökulmat.

- 1. Emilia Laaksovirta**
2. Teen päätoimisesti väitöstutkimusta apurahalla ja harvakseltaan konservointitöitä HAMilla.
3. Olen valmistunut maalaustaiteen konservaatteiksi.
4. Toimin PKL:ssä tiedottajana.
5. Uusiin ihmisiin tutustuminen.
6. Aina on kivaa, kun toimenpiteet onnistuvat suunnitellusti. Oli kivaa, kun pääsin palauttamaan ensimmäisen asiakastyöni ja asiakas oli tyytyväinen ja liikuttunut lopputuloksesta.
7. Enemmän tietokonemallinnusta ennen varsinaisia toimenpiteitä, 3d-mallinnusta, nanoteknologiaa. Käsiyö ei silti tule häviämään konservoinnista.

PKL TIEDOTTAA

- 1. Sini Oksanen**
2. Olen esinekonservaatteja Keskustamuseossa.
3. Konservoin varsin monipuolisesti erilaisia esineitä, olen tavannut sanoa, että riisasta raitiovaunuun. Kaikkein tyypillisin konservointikohde on kipsiteos.
4. PKL:ssä olen hallituksen jäsen. Tekemistä varmasti löytyy, vaikka muita titteleitä ei näin alkuun ole kertynyt.
5. PKL:ssä ovat tietysti parasta muut ammatilliset, alan eteenpäin vieminen ja koulutuspäivät.
6. Kärkikastiin menee ainakin Birger Kaipiaisen suurikokoinen helmilintu, jonka äärellä vietin muutaman päivän yksin tyhjässä hallissa. Upea ja haastava esine, mutta myös harvinaisen hieno flow-tila.
7. Vuonna 2100 alalla hyödynnetään enemmän teknologiaa ja suhde fyysisiin esineisiin on ehkä muuttunut. Oikeastaan kyllä ensimmäiseksi mietin, mahtaako Paraloid B72 yhä pitää pintansa!

- 1. Anni Tuominen**
2. Olen työskennellyt syyskuusta 2019 asti Helsingin yliopistomuseon kokoelmuutossa. Projekti jatkuu vielä kuluvan vuoden loppuun.
3. Olen tekstiilikonservaatteja, mutta viime vuosina olen tehnyt varsin vähän aktiivista konservointia tekstiilikokoelmien puolella. Yliopistomuseon kokoelmuuton aikana olen keskittynyt lähinnä hyvin eri tyyppisten esineiden ennaltaehkäisevään konservointiin, eli suunnitellut esineiden pakkaustapoja kuljetuksia ja pakastuksia varten, ja pakannut esineitä pitkäaikaissäilytykseen. Käsieni läpi on liikkunut satoja esineitä parin viime vuoden aikana, ja esineiden joukossa on ollut kaikkea mahdollista potilastuoleista promootiopukuihin, aspiriinitabletteista amforiin. Lisäksi teen esineiden luettelointia ja valokuvausta, ja aika suuri osa työpäivistäni kuluu myös sellaisiin töihin, joita muissa museoissa ei välttämättä lasketa konservaatteja tehtäviksi.
4. Olen tällä hetkellä PKL:n varapuheenjohtaja ja E.C.C.O.-edustaja. Edustan yhdistystä lisäksi konservointikoulutuksen neuvottelukunnassa, ja hallitusta PKL:n palkkatyöryhmässä.
5. Se, että saa olla mukana vaikuttamassa ammattikunnan asioihin! Hienoa on lisäksi se, että pääsee verkostoitumaan myös kansainvälisesti. Puheenjohtaja-aikani 2019-2020 oli mahtavaa saada tutustua pohjoismaisiin kollegoihin ja nyt odotan innolla E.C.C.O.-edustajuuden tuomia eurooppalaisia kontakteja. Olen ollut yhdistyksen E.C.C.O.-edustajana vasta vuoden, ja korona-aikana en ole vielä päässyt tapaamaan ihmisiä liveinä, joten todella toivon, että saisimme tavata toisemme Ateenassa toukokuussa E.C.C.O:n yleiskokouksessa.
6. Konservointi on aina aika kivaa, ja vaikea nimetä yhtä kivointia! Yksi hieno hetki oli kyllä, kun olin esiintymässä ystäväni häissä Helsingin vanhassa kirkossa ja huomasin, että opinnäytetyönäni konservoinnista kirjallisuus oli nostettu takaisin kunniapaikalle alttarille. Ennen konservointia se oli ollut kurjassa kunnossa sakastin kaapissa. Itkuhan siinä pääsi kun näin tämän, vaikka taisivat olla suurilta osin esiintymisjännitys ja yleinen hääliikutus, jotka itkettivät :D
7. Toivoisin, että konservaatteja rooli nähtäisiin tulevaisuudessa enemmän kulttuuriperinnön käytön, saavutettavuuden ja tulkinnan mahdollistajana, eikä pelkästään sen säilyttäjänä. Uskon, että säilyäkseen ammattikunta tarvitsee myös enemmän vuoropuhelua yleisöjen kanssa.

PKL TIEDOTTA

1. **Riina Uosukainen.**
2. Tällä hetkellä olen äitiyslomalla.
3. Enimmäkseen esineitä kovista materiaaleista, kuten lasista, keramiikasta, kipsistä jne.
4. Aiemmin olin jäsensihteeri, nyt vaikutan hallituksessa.
5. PKL:ssä parasta on mielenkiintoiset koulutuspäivät.
6. Kivoin konservointikokemukseni on ehkä kun pääsin vaihtamaan Studio Drifin teokseen voikukkalamppuja!
7. Vuonna 2100 konservaatorit saapuvat tietysti työpaikoilleen lentävällä autolla, ja heillä on työpöydällään yksi painike, josta painamalla tulostuvat päivän rekonstruoidut esineet tai osat, joilla täydentää rikkiäisiä esineitä.

Olen **Helena Salo**, toista kertaa hallituksessa. Aloitin tänä vuonna IIC-yhdyshenkilönä. Toivon, että voimme hallituksessa parantaa konservaattoriammattikunnan näkyvyyttä ja tunnettavuutta. On kiva tutustua PKL:n kautta muihin konservaatteihin. Valmistuin rakennuskonservaattoriksi Seinäjoen ammattikorkeakoulusta vuonna 2014. Työskentelen tällä hetkellä projektityöntekijänä Konservointi Hellellä. Tykkään työstäni, koska tuntuu merkitykselliseltä säilyttää kulttuuriperintöä tuleville sukupolville. On kivaa oppia uusia asioita ja kehittyä.

Olen PKL:n uusi sihteeri, **Sanna Sinervo**. Aloitin kaudella 2021 hallituksessa opiskelijajäsenenä, ja saan nyt jatkaa hallitustyöskentelyä sihteerin näkökulmasta. Teen tällä hetkellä opinnäytetyötäni Metropolia Ammattikorkeakoulussa, ja valmistun myöhemmin tänä keväänä paperikonservaattoriksi. Harjoitteluni olen tehnyt Suomen Kansalliskirjastossa ja Turun kaupunginarkistossa, ja erityisesti kirjat ja sidoskonservointi ovat lähellä tämän paperikonservaattorintaimen sydäntä. Toivon hallituskaudelta syvenevää ymmärrystä ammattikentän moninaisuudesta ja mahdollisuutta osallistua mielenkiintoisiin keskusteluihin!

Toomas Mäelt valittiin hoitamaan muita kansainvälisiä asioita eli kongressien, harjoittelujen ja julkaisujen seurantaa ja niiden välittämistä oikeille henkilöille sekä esittelyä hallituksessa.

8 KYSYMYSTÄ KONSERVAATTORILLE

SAARA-MAIJA PESONEN, ESINEKONSERVAATTORI AMK

1) Kuka olet?

Saara-Maija Pesonen, esinekonservaattori (AMK).

2) Missä työskentelet tällä hetkellä?

Konservaattorina Saamelaismuseum Sii-dassa Inarissa.

3) Miten päädyit konservaattoriksi?

Konservaattoriksi päädyin silloisen työkaverini suosituksesta. Ajatusta piti tosin kypsyttellä pari vuotta ennen kuin lopulta hain opiskelemaan. Nykyiseen pestiini Saamelaismuseumissa päädyin monen ympäri Suomea kiertänyt mutkan kautta.

4) Mikä on työssäsi hausointa/haastavinta?

Parasta konservaattorin työssä on se, että pääsee näkemään niin paljon erilaisia esineitä ja saa ylläpitää omaa uteliaisuuttaan. Tässä työssä olen opinnut saamelaiskulttuurista esineiden

kautta valtavasti lyhyessä ajassa. Se tuntuu tärkeältä ja hienolta. Haastavinta on se, että jokainen esine on oma erityinen yksilönsä eikä patenttiratkaisuja konservointiin yleensä ole. Toisinaan yön pimeinä tunteina valvottaa ajatus siitä, että olenko tehnyt varmasti esineen kannalta oikeanlaiset päätökset.

5) Mikä on oudointa mitä olet tehnyt työssäsi?

Konservaattorin työ itsessään on melkoisen outoa, sen outouteen havahtuu yleensä silloin kun kertoo työstä henkilölle, joka ei ole konservaattori. Opiskeluajoltani eräs outo ja hieno muisto on keskiaikaisen kauppalaivan puhdistus, jossa saimme olla mukana. Valtavan esi-

neen puhdistusta tehtiin esimerkiksi laivan sisällä imuroiden. Oli hyvin erikoinen ja erityinen kokemus seisoskel-la siellä kuin parempikin matruusi!

6) Mikä on lempityövälineesi ja mihin sitä käytät?

Kamera. On kiinnostavaa ja hauskaa dokumentoida konservointiprosessia. Kuvista voi jälkikäteen nähdä kuinka

esine on konservoinnissa muuttunut. Kun työskentelee pitkään saman esi-neen parissa, muutoksille helposti so-keutuu.

7) Mitä haluat vielä oppia?

Nykyistä työtäni ajatellen olisi tärkeää oppia saamen kieltä, toistaiseksi osaan vain kiittää ja toivottaa hyvää joulua inarinsaameksi. Lisäksi haaveilen lyö-

mättömistä Excel-taidoista. Rakastan listoja, tilastoja ja järjestystä.

8) Miten nollaat?

Arkiviikon päätteeksi on ehdottoman tärkeää päästä saunomaan. Lisäksi täällä Saamenmaalla on helppo karis-taa työasiat mielestä pitkällä kävelyllä tunturimaisemissa.

Parasta konservattorin työssä on se, että pääsee näkemään niin paljon erilaisia esineitä ja saa ylläpitää omaa uteliaisuuttaan.

KONSERVONTIPALVELU
HEIDI WIRILANDER

Tarjoaa asiantuntija- ja luennointipalveluita:

- ∞ tekstiilikonservointiin
- ∞ ennaltaehkäisevään konservointiin
- ∞ inventointiin
- ∞ kokoelmaturvallisuuden kehittämiseen
- ∞ kirkkojen perus- ja ylläpitosiivouksen suunnitteluun
- ∞ kulttuuriperinnön pelastussuunnitteluun
- ∞ kulttuuriperintökokoelmien pelastus- ja jälkihoitotyöhön.

HEIDI WIRILANDER, FT,
KONSERVATTORI YAMK,
SIIVOUSTYÖN OHJAAJA EAT

Tiedustele ja pyydä tarjousta:

heidi.wirilander@gmail.com
gsm: +358405334915
www.konservointipalvelu.fi

KESTÄVÄN KEHITYKSEN ÄÄRELLÄ

PKL:n syksyn koulutuspäivät

TEKSTI EMMI KAARTINEN
KUVAT ELVIIRA HEIKKILÄ

Katri Lahti esiintyy Metropolialla.

Mäccmõš, maccâm, máheccan

Seminaarin aloittaneessa kaksi-osaaisessa esityksessä **Katri Lahti** ja **Anni Guttorm** kertoivat Kansallis-museon saamelaiskokoelman repat-riaatiosta saamelaisyhteisölle. Repat-riaatiolla tarkoitetaan alkuperäis-kansan kulttuuriomaisuuden palauttamista kys. alkuperäiskansan haltuun.

Esityksissä käytiin läpi saamelaisko-koelman historiaa, historiallisesti merkittävää palautusprosessia ja sen merkityksiä niin Kansallismuseon päässä kuin vastaanottavalle Saame-laimuseo Siidalle ja saamelaisyhteisölle. Kansallismuseosta on aiemmin

vuonna 2020 palautettu Amerikan al-kuperäiskansojen hautaesineitä ja ihmisjäänteitä käsittävä Mesa Verde-kokoelma alkuperäiskansojen edus-tajille, joten repatriaatio prosessina ei ollut täysin tuntematon. Saamelaiskokoelman palautuksen ympärille rakennettu *Kottinpaluu*-näyttely oli esillä Kansallismuseossa helmikuun 2022 loppuun asti. Repat-riaatioprosessia on dokumentoitu Kansallismuseon kokoelmiin ja eloku-vaohjaaja **Suvi West** tekee siitä par-haillaan dokumenttia. Esityksen lo-pussa mainittiin myös toiveita repat-riaatiota käsittelevästä julkaisusta, mutta jää nähtäväksi toteutuuko se.

Vihreät valinnat ja vihreä teknologia?

Seuraavassa esityksessä **Liisa Näsä-****nen** puhui esitteli Kansallismuseon toimia osana *Kestävät virastot* -hanketta ja puhui "vihreän" teknologian käytöstä esinekonservoinnissa. Kansallismuseo on aloittanut *My Green Lab* -sertifointiprosessin, jonka sertifointiprosessi on nimenomaan laboratorioille suunnattu. Edullinen raporttipohjainen prosessi toimii museon henkilökunnan omaan aktiivisuuteen perustuen, sertifikaatin myöntäjän laatiessa parannusehdotuksia saatujen raporttien pohjalta. Sertifioinnilla Kansallismuseo pyrkii edistämään valikoituja YK:n *Agenda2030*:n periaatteita. Agenda2030:ssa, YK:n Kestävän kehityksen globaalissa toimintaohjelmassa, on määritelty 17 yleensä (ja mahdotonta) tavoitetta, jotka maailman kaikkien maiden tulisi yhdessä saavuttaa vuoteen 2030 mennessä. Suomen hallitus on mukana toimintaohjelmassa. Vihreästä teknologiasta mainittiin superkriittisten nesteiden käyttö orgaanisen materiaalin kuivauksessa sekä subkriittinen teknologia suolanpoistoon metalleista. Paperipohjaisen materiaalin konservointiin perehtyneenä itselleni esitellyt teknologiat eivät kauheasti auenneet, mutta esitystä oli mielenkiintoisia seurata. Lisätietoa niistä saa ottamalla yhteyttä Liisa Näsäseen. Esityksen jälkeen käytiin vielä vertailevaa keskustelua säilytystilojen olosuhdehallinnasta esine- ja taidekoelmien kautta.

YK AGENDA 2030 periaatteet.

Subkriittisellä teknologialla puhdistettu kohde. Kuvat: Liisa Näsänen.

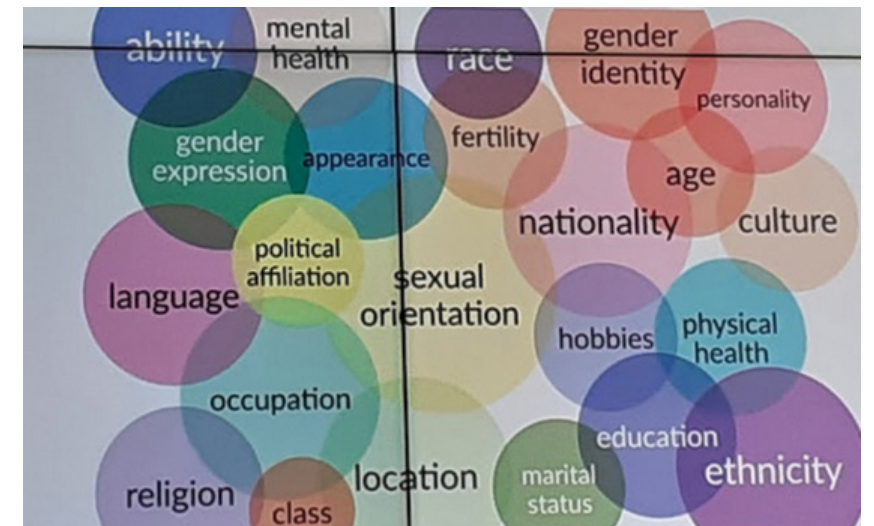
What does sustainability mean to you?

Viimeisessä esityksessä Ki Culture -säätön **Caitlin Southwick** avasi kestävän kehityksen käsitettä nimenomaan sosiaalisen kestävyuden näkökulmasta. Inspiroivassa luennoissa lalettiin myös osallistujat miettimään myös omia määritelmiään kestävyydelle (sustainability), mikä seminaarin loppupuolella oli virkistävää vaihtelua. Southwick myös määritteli käyttämänsä termit ja avasi niiden merkityseroja (kuten equality ja equity - yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus). Esityksessä avattiin dekolonisaation käsitettä ja puhuttiin siitä, mitä inklusiivisuus ja saavutettavuus tarkoittavat museokontekstissa.

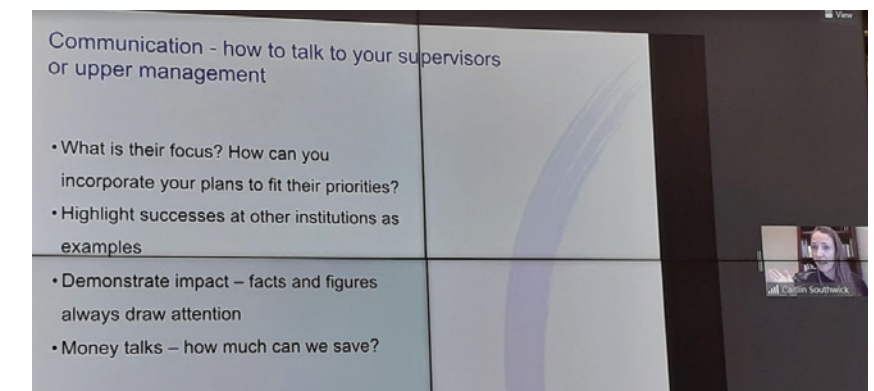
Kohti kestäväää konservointia, kohti kestäväää maailmaa

Kestävä kehitys on haastava mutta ajankohtainen teema. Oli helpotus ja ilo nähdä koulutuspäivän pureutuvan siihen syvemmin ja laajemmin keskitetympien ympäristöasioiden ohella sosiaaliseen kestävyys ja kestävyys osa-alueiden keskinäisriippuvuuteen tai intersektionaalisuuteen. Kiitos puhujille mielenkiintoisista esityksistä ja kiitos osanottajille niin etänä kuin paikan päälläkin. Opiskelijatyöryhmä teki valtavan työn koulutuspäivän järjestämisessä ja ansaitsevat vielä suuren kiitoksen! Eli suuri kiitos vielä **Milla Koistiselle**, **Heini Korhoselle**, **Sanna Sinervolle** sekä **Ella Timoselle**!

Kirjoittaja on paperikonservaattoriopiskelija, joka kierrättää tunnollisesti, mutta samalla pelkää että sillä ei ole merkitystä maailman mittakaavassa.

Intersektionaalisuuteen liittyviä аспектеjä.

Caitlin Southwick esiintyy etäyhteydellä.

Hyödyllisiä linkkejä:

<https://www.mygreenlab.org/green-lab-certification.html>
<https://www.sustainabilityinconservation.com/>
<https://www.kiculture.org/>
<https://coalitionofmuseumsforclimatejustice.wordpress.com/>
https://www.instagram.com/suomenkansallismuseo_kokoelmat

KONSERVAATTORISTA TUTKIJAKSI

eli käsityöstä käsitetyöhön

TEKSTI JA KUVAT AURA COLLIANDER

Valmistuin vuonna 2016 Metropolia ammattikorkeakoulusta konservaattoriksi, ja valmistumisen jälkeen minua odotti sama kysymys kuin muitakin vastavalmistuneita. Mitä seuraavaksi?

Kuvassa kirjoittaja materiaalsen populaarimusiikin perinnön kanssa.

Minulle on ollut konservoinnin opinnoista lähtien selvää, että muovit ovat suurin intohimoni kohde kulttuuriperintöalalla. Tein konservoinnin opinnäytetyöni muoveihin liittyen, ja halusin syventyä aiheeseen lisää valmistumiseni jälkeen. Olen myös aina ollut kiinnostunut kirjoittamisesta käytännön työn lisäksi, joten hain opiskelemaan filosofian maisteriksi Turun yliopistoon, pääaineenani kulttuuriperinnön tutkimus. Näihin maisteriopintoihin oli mahdollista hakea suoraan konservaattorin tutkinnon suorittaneena, eli ilman aiempia yliopisto-opintoja kuten kandidaatin tutkintoa.

Nokka kohti Poria

Kulttuuriperinnön tutkimuksen pääaine kuuluu Kulttuurituotannon ja maisemantutkimuksen tutkinto-ohjelmaan, jonka nimi muuttuu elokuussa 2022 Digitaalisen kulttuurin, maiseman ja kulttuuriperinnön tutkinto-ohjelmaksi. Opinnot sijoittuvat entiseen puuvillatehtaaseen Porin yliopistokeskukseen. Rouhean kaunis tehdasmiljöö sekä porilaisen elämän suoruus tekivät minuun Poriin muuttaessani heti vaikutuksen.

Porin yliopistokeskus sijaitsee entisessä puuvillatehtaassa Kokemäenjoen rannalla.

Konservaattorista humanistiksi

Humanistisen tutkimuksen yhdistäminen konservaattorin ajatus- ja kokemusmaailmaan ei ollut yksinkertainen tehtävä. Humanistit tutkivat perinteisesti tekstejä tai haastatteluaineistoa, ja kulttuuriperinnön tutkimuksessa tutkitaan esimerkiksi sitä, millä tavoin asioita tuotetaan perinnöksi. Konservaattori puolestaan on kiinnostunut siitä, kuinka jokin esine voisi käytännön toimenpiteillä säilyä mahdollisimman pitkään. Nämä palikat eivät aluksi mitenkään sopineet mielessäni yhteen.

Opintoja aloittaessani havaitsin myös melko pian, että minua kiinnostivat muovit sellaisesta näkökulmasta, josta ei vielä ollut tutkittua tietoa. Minulle valkeni, että jos haluan syventyä lisää muoviseen kulttuuriperintöön, minun tehtäväni ei olisi hakea tietoa, vaan luoda sitä. Ja juuri tätä on tutkimustyö – uuden tiedon luomista. Haasteenani oli, että en missään vaiheessa ollut kovin kiinnostunut humanistisesta tutkimuksesta, sillä minua kiinnostivat muovit. En ollut kiinnos-

tunut siitä, kuka muovia käsittelee ja miten, tai mitä hän on muovista mieltä. Kaivelin kiinnostukseni kohdetta vielä syvemmin ja oivalsin, että minua kiinnostaa se, miten muoveja valitaan säilytettäväksi, ja mitä niistä lopulta säilyy museoissa nykyisten toimintamallien kanssa. Ja valkenihan se linkki humanistiseen tutkimukseenkin lopulta! Sillä eihän kulttuuriperintöä ole, ellei ole ihmisiä ja yhteisöjä. He valitsevat ja säilövät kulttuuriperintöä, ja toivovat tulevien sukupolvienkin arvostavan ja jatkavan tätä työtä.

Humanismista posthumanismiin

Olin kuitenkin liikkunut jo melko kauas konservaattorin käytännönläheisestä työstä tai humanistisen tutkimuksen ihmiskeskeisestä ajattelusta kohti posthumanistisesti suuntautunutta tutkimusta. Posthumanistinen näkökulma tarkoittaa ihmisen ja ei-ihmisen tarkastelemista uudella tavalla (Enqvist 2021). Posthumanistisessa tutkimuk-

sessä ihminen ei ole luomakunnan kuningas, vaan yksi osa monimutkaista kokonaisuutta. Tällä tavalla suuntautunut tutkimus linkittyy luonnollisella tavalla kestäväen kehityksen kysymyksiin. Posthumanistinen näkökulma tuntui kokoavan yhteen kaikki ne palikat, jotka aikaisemmin olivat tuntuneet niin huonosti yhteensopivilta.

Gradu vei mennessään

Innostuin aivan suunnattomasti graduni aiheesta, muoveista Suomen pelimuseossa. Istahdin aiheen pariin syksyllä 2019 enkä oikein malttanut nousta työtuolistani ennen kuin gradu oli valmis huhtikuussa 2020. Gradun työstäminen oli pääosin ollut helppoa ja hauskaa, joten tuntui luonnolliselta jatkaa saman aiheen parissa väitöskirjatutkijana. Maisteriksi valmistuttuani työskentelin vuoden ajan kulttuuriperinnön tutkimuksen projektitutkijana. Työhöni kuului tutkimukseeni niveltävän opetuksen suunnittelua, kuten populaarikulttuurin perinnön ja materiaalien läsnäolon havainnointia arkisessa

Kaupunkiympäristön havainnointitehtävää suunnitellussa entinen konservaattori ei voi olla kiinnittämättä huomiota materiaalin käyttäytymiseen.

ympäristössä. Samalla väitöskirjani aihe jäsenyi mielessäni yhä pidemmälle. Aloitin jatko-opintoni syksyllä 2021 Turun yliopiston tohtoriohjelma Junossa pääaineenani edelleen kulttuuriperinnön tutkimus. Tarkemmin ottaen tutkimukseni sijoittuu kriittisen kulttuuriperinnön tutkimuksen alaan. Tutkimuksessani muotoilen uudenlaista teoriaa ja metodeja muovisen kulttuuriperinnön tutkimiseen.

Konservoinnin opeista akateemiselle uralle

Tutkimustyössä minulle on ollut valtavasti hyötyä konservaattorin opinnoistani. Suhtaudun tutkimuskoh-teisiini samalla tarkkuudella kuin konservaattorin pöydälle päätyviin työkohteisiin. Kääntelen ja vääntelen kohdetta, mutta nykyään teen sen ajatuksissani ja tekstissä, enkä käsissäni ja työpöydälläni. Konservaattorin projektinomainen suhtautuminen työhön auttaa tutkijan työssä, jossa on aina monta rautaa tulella. Tohtorikoulutettavana suuntaudun yhä enemmän oppijasta opettajaksi. Konservoinnin opinnot ovat antaneet suuren määrän ajattelun aihetta siitä, millainen on opettajan rooli oppimisessa. Olen ottanut konservoinnin opinnois-

tani mukaan akateemiseen identiteettiini sen, ettei opettajan tehtävä suinkaan ole opettaa kuinka asiat tehdään. Sen sijaan hän mahdollistaa opiskelijalle tai opiskelijaryhmälle ongelmien ratkaisemisen itsenäisesti ja luovasti, soveltaen opettajan ja muiden opiskelijoiden antamia virikkeitä. Ongelmien ratkaisemiseen tarvitaan yleensä myös työkaluja. Minun työkaluni eivät enää ole talttoja, XRF-laitteita tai vuohenkarvasiveltimiä. Työkaluni ovat käsitteitä, joiden avulla muovista valmistettua kulttuuriperintöä on mahdollista tutkia. Huonekalukonservaattorina olen oppi-

nut, että jokaisen käsityöläisen käteen sopii erilainen työkalu. Näin ollen parhaat työkalut ovat itse valmistettuja tai muokattuja. Tutkijana valmistan nyt työkseni käsitetyökaluja muovisen kulttuuriperinnön tutkimiseen.

Kirjoittaja on FM, konservaattori (AMK) ja Turun yliopiston kulttuuriperinnön tutkimuksen väitöskirjatutkija. Hän valmistelee väitöskirjaa muoveista museoissa, ja on kiinnostunut muovin ja ihmisen suhteesta niin museoissa kuin niiden ulkopuolella.

Lähteet

Enqvist, Johanna 2021. Esineestä esineisyyteen: Visio posthumanistisesta museosta. Suomen Museo 2021, vol 128. <<https://journal.fi/suomenmuseo/article/view/112874>>

Lisätietoa kulttuuriperinnön tutkimuksen opinnoista Turun yliopistossa:

Kulttuuriperinnön tutkimuksen oppiaine: <<https://www.utu.fi/fi/yliopisto/humanistien-tiedekunta/kulttuurituotannon-ja-maisemantutkimuksen-koulutusohjelma/kulttuuriperinnon-tutkimus>>

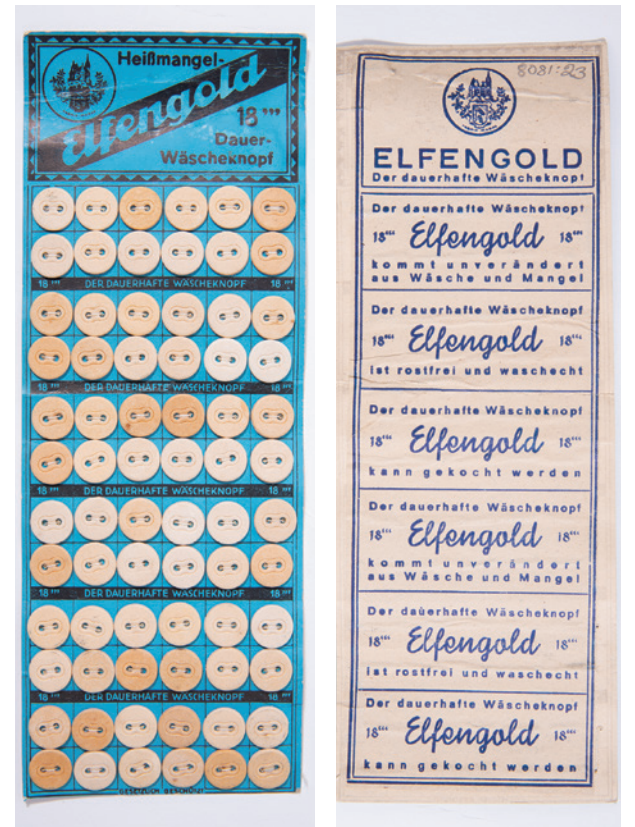
Historian, kulttuurin ja taiteiden tutkimuksen tohtoriohjelma (Juno): <<https://www.utu.fi/fi/tutkimus/tutkijakoulu/historian-kulttuurin-ja-taiteiden-tutkimuksen-tohtoriohjelma>>

Nappien tutkiminen

TEKSTI JA KUVAT: ELVIIRA HEIKKILÄ

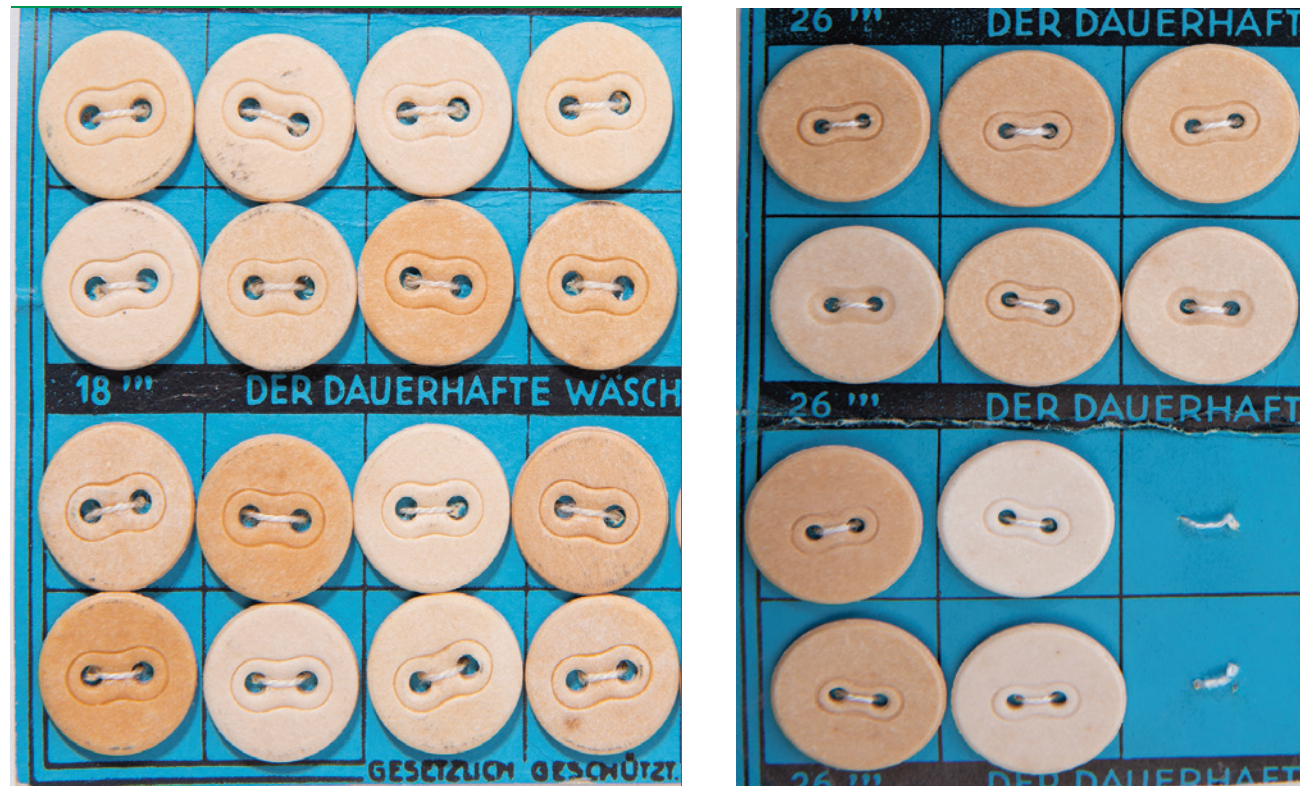
Kuopion museon tulevan perusnäyttelyn esineitä konservoidessani käsiini sattui erikoisen oloiset napit. Nämä olivat valittu tukkukauppaosioon ja näyttivät ensi silmäyksellä ihan siistiltä, mutta materiaali herätti uteliaisuuteni. Mitä ne voisivat olla?

Museo-objekteja on kaksi ja kumpikin koostuu taustapahviin ommelluista napeista, toisessa pahvilevyssä ne ovat pienempiä ja toisessa suurempia. Suuremmasta pahvilevystä oli otettu jo ennen museoon tuloa kuusi nappia. Taustapahvi on kummassakin objektissa hyväkuntoinen ja sen tuotetiedoissa

kerrotaan saksan kielellä nappien olevan pesun ja mankeloinnin kestäviä. Ne on museon tiedoissa ajoitettu 1900-luvun puoliväliin. Napit näyttivät keskenään eri sävyisiltä ja pinta jotenkin rakeiselta, joten huolestuin. Onko pinta vaurioitunut jotenkin? Onko aineen kemiallinen rakenne pettänyt tai pettämässä? Kestääkö niiden kunto pitkää näyttelyä? Lueskelin opintomateriaalejani ja työhuoneeni muovikirjoja, mutta en oikein löytänyt sellaista muovia, joka voisi näyttää näin "kuituiselta" ja kuitenkin kestää vettä, lämpöä, pesuainetta ja painetta.

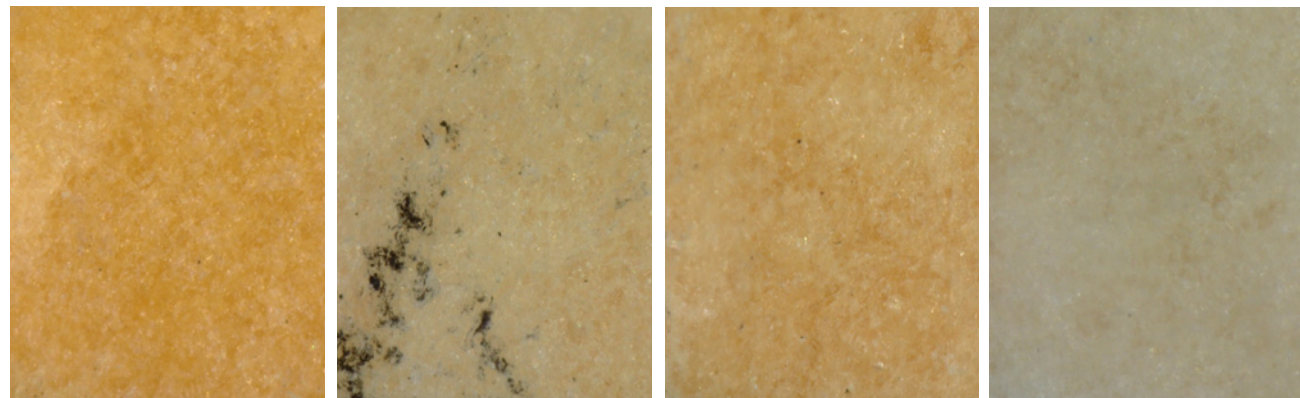

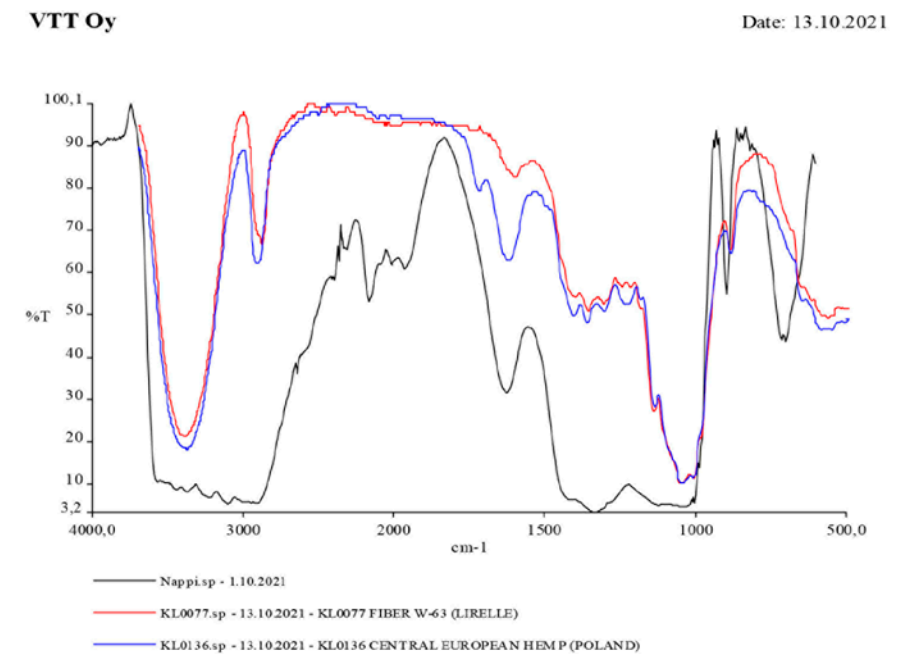
Siispä päätin kysyä aiheesta tekstiili-konservaattori **Arja Koskiselta**, joka valmistelee kumeista väitöskirjaa ja on luennoinut aiheesta mm. Metropolia AMK:ssa. Arja piti kysymystä mielenkiintoisena ja vahvisti arveluitani siitä, että napit tuskin ovat enää kunnossa, vaan niiden elinkaari on mahdollisesti jo loppusuoralla. Hän kertoi myös valmistajan, *Elfengoldin*, tehneen nappeja mm. selluloidista ja perlroidista. **Karl Borginin** Muovit -kirjasta (suom. 1952) löytämäni fenolifurfuraalimuovi, joka

pitäisi kestää korkeita lämpötiloja ja voisi olla väriltään vaaleaa täyteaineen puuhioke, oli Arjan mukaan ihan mahdollinen. Tätä keskustelua siis käytiin pelkästään kuvailujeni ja kuvi-en perusteella sähköpostissa. Sitten tulikin mahdollisuus saada napit Arjan kautta VTT:lle materiaalitutkimukseen, jonka teki VTT:n vanhempi tutkija **Harri Joki**, ja FTIR- eli Fourier-muunnosinfrapunaspektroskopia kertoikin yllättäviä tuloksia. Käyrien mukaan nappien materiaali onkin

puolalaista hampppua, belgialaista pel-lavaa, plasetaatti- ja florianier-sel-luloosaa, hiilihydraattipolymeeriä, *Vil-lwyte*-nimistä viskoosiraionia, silikoni-hartseja ja muutamaa muuta ainetta, *Lirelleä* ja *Atlas Brilliant Golden Egg*iä. En löytänyt Lirelleä nettihauilla enkä myöskään saanut selville onko Atlas Brilliant Golden Egg oikeasti kanan-munaa vai jotain sen nimistä väriä. Pe-rusnäyttely painoi päälle, joten näiden aineiden tarkempi selvittely jäi. Pääasia kuitenkin on, että suurin osa

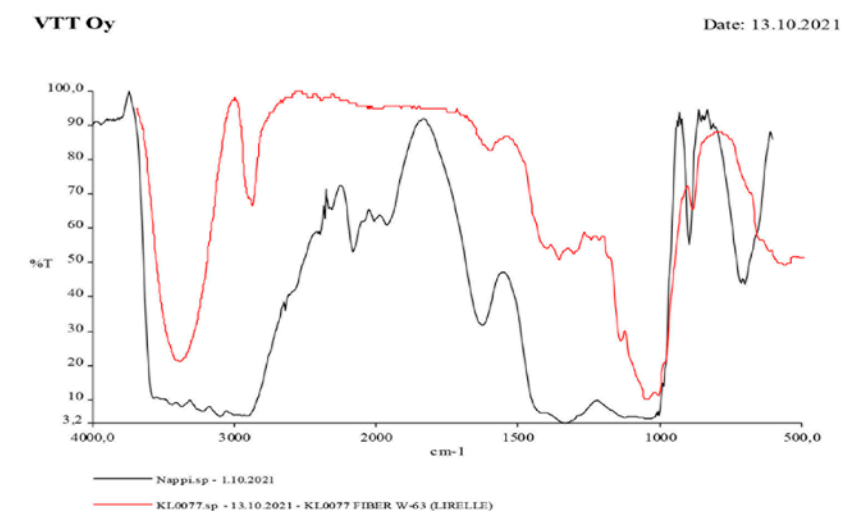

Dinolite-mikroskooppikameralla otettuja kuvia, 150-200-kertainen suurennos.

ainesosista selvisi. Olen hyvin kiitollinen Arjalle kaikesta avusta. On ihanaa, että voi kysyä viisaammilta, varsinkin näin “nuorena” konservaattorina - ja talon ainoana. Nappien ottaminen mukaan kemialliseen analyysiin oli myös upea juttu. Napit eivät ole tulos-sa näyttelyyn kuntosaa vuoksi, mutta jonkinlaista tietoisuutta siitä, miksi esi-neet on jätetty pois, on suunnitteilla.

Ottakaa yhteyttä, jos teillä on lisätie-toa tai kysymyksiä!

Nappi.sp / Spectrum.lst Euclidean Search Hit List

0.772 KL0136 CENTRAL EUROPEAN HEMP (POLAND)
0.757 KL0077 FIBER W-63 (LIRELLE)
0.753 OL0779 PLACETATE F*CELLULOSE
0.712 X01859 ATLAS BRILLIANT GOLDEN EGG
0.699 KL0159 WATERRETTEED FLAX (BELGIUM)
0.695 OL0772 AMISOL 1988*CARBOHYDRATE POLYMER
0.693 OL0780 FLORANIER F*CELLULOSE
0.691 KL0170 VILLWYTE
0.683 FR0555 VHT SP-104 FLAT GRAY FLAME- PROOF SILICONE RESIN COATING
0.683 X02939 VHT SP-104 FLAT GRAY FLAME- PROOF SILICONE RESIN AEROSOL

Kirjoittaja työskentelee Kuopion kulttuuri-historiallisessa museossa konservaattorina, jonka vastuualueena on kovat materiaalit.

Copr. © 1980, 1981-1993 Sadtler. All Rights Reserved.

Monialaista konservointipalvelua

Meiltä Konservointikillasta saat monipuoliset esine-, tekstiili- ja maalaustaiteen konservoinnin palvelut. Tarjoamme myös asiakkaan tarpeiden mukaan räätälöidyt museopalvelut.

Ota yhteyttä!

info@konservointikilta.fi

www.konservointikilta.fi

Sorvaajankatu 9A, Helsinki

KONSERVOUNTIKILTA

044 240 9205 | esineet

044 776 5555 | tekstiilit

044 244 3951 | maalaukset

VE NE KATTOON, RAOT PIILoon!

Eli puuvene n äyttelykonservointi

Kuopion museoon on tehty uutta perusnäyttelyä jo muutaman vuoden ajan ja näyttelyn on tätä kirjoittaessa tarkoitus aueta keväällä. Kulttuurihistoriallisen museon osuus tulee ensimmäiseen kerrokseen, Luonnontieteellisen museon toiseen ja kolmas kerros on kummankin museotoimijan yhteinen. Vuonna 1907 valmistuneen museorakennuksen loppuvuodesta 2020 päättyneen peruskorjauksen yhteydessä todettiin, ettei ns. vanhalle puolelle voi asentaa kostutusjärjestelmää, sillä kosteus kertyy vanhoihin ikkunoihin. Peruskorjauksen yhteydessä rakennettuun uudisosaan, jossa on vaihtuvien näyttelyiden tilat, rakennettiin ilmastointi- ja kostutusjärjestelmä.

Kulttuurihistoriallisen museon eli *Kuhmun* perusnäyttelyyn suunniteltiin lähes kaikille kokoelmaesineille tiiviit, olosuhteistetut vitriinit. Vitriinien ulkopuolelle jäi kuitenkin puinen, savolaismallinen soutuvene. Kuopion museolla oli edellisessäkin perusnäyttelyssä savolaisvene, mutta nyt valittua hieman lyhyempi ja leveämpi. Eri veneen valintaan oli syynä paitsi vaihtelunhalu, myös edellisen veneen lepuuttaminen – siitä kun on paremmat taustatiedotkin. Näyttelyyn nyt valittu vene on lautarakenteinen, 5,6 metriä pitkä ja leveimmillään 1,25 metriä leveä. Se nousee ja kapenee voimakkaasti kokkaa ja perää kohti keskikohdan ollessa levein ja vain 38 cm korkea. Juuri tämä muoto tekee veneestä savo-

laistyyppisen, sisävesiin sopivan ja helpposoutuisen. Otin veneen työn alle vasta viime syksynä eli melko myöhään, sillä siihen ei oikein päässyt käsiksi aiemmin. Muutenkin liian täydessä keskusvarastossamme oli otettu muita esineitä esille valitsemista varten, joten ne piti saada ensiksi alta pois. Kolmisensataa piene sinettä oli jo kulkenut käsieni läpi tätä työtä aloitellessani, joten en suinkaan odotellut venettä jouten. Olin jo esineiden valitsemisvaiheessa löytänyt muutaman kuvan vuodelta 2003, joissa silloisella konservaattorilla on kyseisen veneen tervaus meneillään. Ajattelin veneen olevan melko lailla näyttelykunnossa varastopölyt pyyhkimällä. Vene ei kuitenkaan ollut viittä vaille

Kuvia veneen tervauksesta 2003.

näyttelyvalmis. Sen pohjassa oli useita pitkiä ja leveitä halkeamia. Muutama kaari oli katennut. Yhden hankaimen kohdalla ylälaidassa pitkälle lahonnut kohta, toisen hankaimen kohdalla puuvahvistus laidassa. Hankaimet oli vaihdettu jossain vaiheessa käyttöä alumiinisiin ja penkkien puuaines oli halkeillutta ja pehmentynyttä. Keskipenkistä puuttui toinen poikkipuu ja toinen oli irti. Peräpenkistä puuttui pala, uusi murtuma ehkä tulossa, ja se pysyi huonosti koossa. Veneen ulkopinnassa, etenkin pohjassa, oli polystyreeniltä eli ns. styroksilta vaikuttavia muruja.

Lahoa kohtaa laidassa kokeilin ensin konsolidoida vedellä laimennetulla 10% Aquazol 500:lla, joka on syntettilinen hartsi, poly(2-etyyli-2-oksazoliini), mutta puu oli niin säleinä, ettei aine tehonnut. Siispä liimasin sisäpuolelle Kremerin kylmällä kalaliimalla

kapean vanerinpätjän, joka taivutettiin reunan mukaiseksi kostuttamalla ja vajaan kahden viikon puristamisella. Ensimmäisen puristusjakson jälkeen tukipalikka oli liimaantunut hyvin päistä, mutta aukesi vähän keskikohdasta, joten kostutin sitä vedellä uudestaan, lisäsin kylmää kalaliimaa rakoon ja laitoin takaisin puristukseen vielä noin kahdeksi viikoksi. Lopuksi käsittelin palan tervalla kahteen kertaan pinnan sulkemiseksi ja muuhun veneeseen sopivaksi. Keskipenkkiin liimasin kylmällä kalaliimalla puuttuvan tukipuun höylätystä mäntypalikasta ja jätin puristuksiin, sillä alkuperäiseen tapaan ruuvaaminen ei olisi onnistunut puuaineksen kunnon vuoksi. Penkkien, etenkin taka- ja keskipenkin, lahonneisiin kohtiin lisäsin siveltimellä yllämainittua Aquazol-liuosta, joka vähensikin puun murenemistä. Mietin

aluksi, että penkit olisi syytä kiinnittää jotenkin, etteivät ne putoa veneen ollessa näyttelyssä kallistettuna ja suunnittelin Museum Waxin käyttämistä. Onneksi venettä ei kuitenkaan kallisteta näyttelyyn, sillä pääsin kommentoimaan tukisuunnitelmia veneen kestävyysnäkökulmasta: ohuet reunat eivät välttämättä kestäisi painopisteen muuttumista. Tätä kirjoittaessa suunnitelmissa on kiinnittää peili veneen yläpuolelle kattoon, jotta kävijät näkisivät myös veneen sisäpuolta.

Rungon halkeamat tuottivat enemmän päänvaivaa. Yleensä puuveneet turpoavat veteen laitettaessa, mutta tässä tapauksessa vene oltiin nostamassa kattoon roikkumaan hyvin vaihteleviin olosuhteisiin. Rakoihin ei siis voinut tehdä puupaikkauksia, sillä ne olisivat hajonneet tai rikkoneet venettä, kun puu olisi

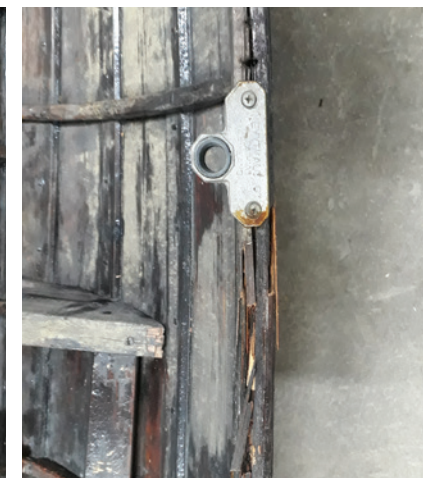
Vene ennen konservointia.

Penkit olivat huonokuntoisia.

Tuettu laita.

Laho laita.

Tukisuikaleen liimaus.

turvonnut kesäaikaan ja kutistunut talvella. Raot piti kuitenkin saada jotenkin näkymättömiin, ettei valo pääsisi paistamaan läpi ja viemään huomiota itse veneestä. Aikani pohdittuani päätin kokeilla peittää ne sisäpuolelta ruskealla liimapaperilla ja tervalla, jotta puu voisi liikkua mahdollisimman vapaasti. Terva (Sateenkaari perinnetaito Oy) ei kuitenkaan kiinnittänyt paria koepalaani kunnolla ja seuraavaksi kokeiltu päältä tervaaaminen irrotti ne kokonaan. Täytyi siis keksiä jokin muu keino niiden kiinnittämiseksi. Seuraavaksi kokeilin kostuttaa liimapaperin-

palojen liimapinnan, painaa ne paikoilleen ja antaa kuivua pari päivää. Tämän jälkeen käsittelin ne päältäpäin havuputärpätillä (Oulu AI) laimennetulla tervalla (n. 40:60), ja se vaikutti onnistuvan, joten paperoin lisää rakoja. Veneen sisäpuolta tervasin samalla laimennoksella, myös irtoilevien liimapaperinpalojen päältä, ja laitoin puupalikoita painoiksi käpristyville papereille. Jossain vaiheessa veneen sisäpuoli oli täynnä painopalikoita, valitettavasti tästä ei ole kuvaa. Myöhemmin levitin toisen kerroksen aiemmin käsitellyille liimapapereille.

Tässä välissä vene käännettiin ympäri, sillä puuseppä oli tulossa tekemään malleja ulkopuolesta ripustustukia varten. Puhdistin samalla pohjapuolen: imuroin pinnan siveltimen avulla ja poistin polystyreenimuruset puu- ja metallilastoilla. Paljaammiksi ja vaa- leammiksi jääneisiin kohtiin lisäsin ohennettua tervaa. Näiden kuivahdettua vene käännettiin taas oikeinpäin ja jatkoin sisäpuolen kanssa. Sisältä oli pudonnut yksi liimapaperinpala, pari alkanut repsottaa ja kokonaan puuttui vielä noin puolet. Tässä vaiheessa olin päässyt jo siihen tulokseen, että

liimaantumiseen riitti noin kaksi tuntia, jonka jälkeen saattoi sivellä ensimmäisen kerroksen ohennettua tervaa päälle. Muutama viikko kaikkien palojen kahden käsittelyn jälkeen kävin tarkastamassa työni tuloksia, ja huomasi, että ne kaksi palaa, jotka heti aluksi irtosivat, eivät pysyneet muista toimenpiteistä huolimatta paikoillaan. Kyseiset kohdat ovat lähellä veneen kapeaa perää ja jyrkässä kulmassa olevalla pinnalla, joten täytyi ottaa uudet "aseet" käyttöön. Olin hankkinut putkilollisen Hempelin Proof 10 -venemasaa (bitumia, pellavaöljyä ja hartseja) joten lämmitin sitä kuumavesiämpäri-ssä ja puristin "pistoolilla" kahteen saumaan sekä liimaksi noin viiteen kulumistaan repsottavaan palaan. Tämänpä autoinkin ja kun venettä vajaan viikon päästä lähdettiin siirtämään, kaikki palat pysyivät paikoillaan kaikessa kääntelyssäkin. Mietin massan käyttöä alun perin rakojen täyttämiseksi, senhän pitäisi pysyä joustavana kuivuttuaankin, mutta koska melkein kaikki raot olivat suuria, ajattelin että siitä ei saa rakennettua tarpeeksi täytettä. Näin jälkikäteen ajatellen mietin, olisikohan massasta voinut valaa nauhoja muovikalvon päälle ja kiinnittää ne lämpöpusikalla rakojen päälle. Tätä täytyy koittaa joskus, onhan minulla vielä massaa jäljellä. Kaiken kaikkiaan tämä konservointi-

Liimapaperia ja tervaa.

Veistämäni tappi saamassa kohta tervaa.

Massalla saumatut raot näkyvät jos katsoo oikein tarkasti.

Ripustusrakenne.

Vene on valmis lähtemään museolle.

Veneen kuljetus museolle.

Vene ripustettuna.

Suunnitelmissa on kiinnittää peili veneen yläpuolelle kattoon.

työ oli aika stressaava, sillä jouduin käymään tekemässä sitä keskusvarastollamme, sillä vene ei mahdu työhuoneisiini. Piti aina muistaa kaikki mahdolliset tarvikkeet mukaan, sillä säilytystiloissa ei tietenkään säilytetä juuri mitään välineitä. Museomestari tekee varastolla pintapuhdistusta sivellinimuroimalla, joten ne kapineet sieltä onneksi löytyivät. Lisäksi kaikki muut työn alla olevat esineet sijaitsivat työhuoneissani, joten piti erikseen suunnitella tietokoneitöitä odotteluaikojen ratoksi säilytystiloissa työskennellessä. Oi, olisipa kokoelmakeskus! Työ kesti noin kaksi kuukautta kuivumisaikoihin, mutta varsinaisia työtunteja miettimiseen ei mennyt kuin parikymmentä. Olen kyllä ihan tyytyväinen lopputulokseen, mutta saa nähdä miten se ja vene ylipäättään

kestää näyttelytiloissa. Puuveneitä harrastava kumppanini kommentoi jokaisen veneiden kanssa tekemisissä olleen kyllä tietävän että rakoja syntyy puun kuivuessa, mutta tässä konservoinnissa oli kyse visuaalisista arvoista: miten saada vene näyttämään eheältä kokonaisuudelta mutta samaan aikaan vanhalta ja ns. aidolta.

Kirjoittaja työskentelee neljättä vuotta Kuopion Kulttuurihistoriallisessa museossa konservattorina, vastuualueenaan kovat materiaalit.

Työsuhde- ja palkkaneuvonta
Yrittäjän lakipalvelut

Koulutukset

Urapalvelut

Apuraha
ja koulutustuki

Työttömyysturva

Kollegatapaamiset

ICOM-kortin
lainaus

Tervetuloa alasi
ammattijärjestöön
— myös yrittäjänä
tai
opiskelijana!

Liity:
museoalanammattiliitto.fi
[@museoalan](https://twitter.com/museoalan)

M
MUSEOALAN
ammattiliitto

JULISTEIDEN TAUSTAUS

vesivanerilevyn avulla kahdella eri tekniikalla

TEKSTI JA KUVAT: MARLEENA VIHAKARA

MH-keskuksen paperikonservointiyksikössä konservoitiin eri-kokoisia Lahden julistemuseon kokoelmakohteita, joiden kunto haluttiin vakauttaa ja käsiteltävyyttä parantaa taustaamisella. Taustaamisessa käytettiin kahta toisistaan hieman eroavaa, karibari-kuivauslevymetodista muokattua tekniikkaa.

Vesivanerilevylle taustettuja julisteita kuivumassa.

Lahden julistemuseon konservoivat ja taustattavat julisteet, joiden koot vaihtelivat pienistä n. A4- ja A5-kokoisista aina A0- kokoon, sisälsivät vaurioita laajalla kirjolla. Julisteissa oli mm. likaa ja pinttymää, tahroja, taitteita ja rypistymää, repeämiä, puuttuvia alueita, nastareikiä, liimapaperipaikkoja ja teippivaurioita. Julisteet sekä pestiin että taustattiin vesivanerilevyn päällä, joka toimi karibari-tyyppisen levyn karvalakkiversi-ona. Vesivanerilevyn taustausalustana käyttämisen etuna on sen huokean hinnan ja helpon saatavuuden lisäksi se, kuten alkuperäisen karibarinkin, että levylle taustattuja kohteita voidaan tilaa säästää säilyttää pysty-asennossa kuivatus- ja suoritusprosessin aikana. Suurikokoisten kohteiden taustaminen sujui kätevimmin kahden konservaattorin voimin. Taustaustyöt suoritettiin vuosina 2019 ja 2021 ja työparinani projektissa toimi ensimmäisellä kerralla paperikonservaattori **Annika Vänskä** ja toisella kierroksella paperikonservaattori **Anna Rajainmaa**. 2021 työn esivalmisteluihin osallistui myös paperikonservaattori **Armi Terhemaa**. Konservointi aloitettiin kohteiden dokumentoinnilla, jota seurasi kuivapuhdistus vulkanisoidulla luonnonkumisenellä ja harjalla. Tässä kohtaa tehtiin myös teipin ja teippijäämän poisto mekaanisesti kirurginveitsellä. Liimapaperipaikat poistettiin julisteiden vesikäsitteilyn yhteydessä.

Sanastoa

Melinex = yleensä yleisnimenä käytetty sana tarkoittamaan arkistokelpoista, kirkasta polyesterikalvoa, joka on stabiili ja josta ei erity kemikaaleja.

Hollytex = happovapaa, 100% non-woven polyesterikangas, joka on sileä ja nukkaantumaton ja joka päästää veden läpi välittömästi. Käytetään paperikonservoinnissa esim. taustauksessa, kuivaamisessa sekä välilehdittämässä (mm. pesun yhteydessä).

Kozo Misu japaninpaperi = kozo-kuiduista koneellisesti valmistettu japaninpaperi, joka sisältää savea (misu) tehden paperin mittasuhteensa säilyttäväksi estäen kutistumisen ja rullautumisen. Kozo Misu paperia käytetään eritoten japanilaisten rullakuvien taustaamisessa. Paperin pH-arvo valmistushetkellä on pH 8.2.

Uchibake = japanilainen, harjaosaltaan tiivis ja painava harja, jota käytetään japaninpaperikerrosten "yhteen paukuttamiseen" mm. taustauksen yhteydessä. Uchi on valmistettu jouhista, joskus mukana on myös palmukuitua.

Tasopesu

Julisteet, joiden väriaineet olivat veteen liukenemattomia, vesikäsiteltiin tasopesumetodilla, jossa veden määrä pysyy hallittuna. Käsiteltävä kohde ensin rentoutettiin, jonka jälkeen vettä lisättiin hallitusti ja vesi poistettiin kohteesta käsipyyhkeillä rullaamalla. Tämä on kätevä vesikäsitelytapa kohteille, kun sopivan kokoisia pesualtaita ei ole käytössä, veden määrä halutaan pitää hallittuna ja/tai kohde on suurikokoinen.

Julisteen vesikäsitely

1. Juliste rentoutettiin aluksi vesivanerin pintaa vasten suihkuttamalla se dahlia-sprayllä kosteaksi.
2. Juliste kasteltiin suihkuttamalla niin, että julisteen päälle muodotui ohut vesikerros. Tämän jälkeen kohdetta pestiin rullaamalla puuvillaista käsipyyhettä kevyesti keskeltä reunoille päin. Suihkutus ja käsipyyheliinalla pesua jatkettiin niin kauan, että vesi oli puhdasta, ottaen huomioon julisteen kunto ja pesunkestävyys. (Kuva 1 ja kuva 2).
3. Pesu suoritettiin sekä rectolle että versolle.

Kuva 1. Tasopesu käsipyyhe rullalla.

Kuva 2. Anna pesee käsipyyhkeellä.

Taustaaminen

Julisteiden vesivanerilevyille taustaamisessa käytettiin kahta toisistaan hieman eriävää tekniikkaa, joista toisessa kohde aseteltiin levyn päälle recto levyä vasten ja toisessa verso levyä vasten. Nimesimme Annikan kanssa nämä kaksi hieman erityyppistä metodia **Method Aaltoseksi** ja **Method Rajainmaaksi** (tekniikoiden meille esittelijöiden mukaan). Taustapaperina käytettiin pitkäkuituista, 18 g/m² Misu-japaninpaperia. Taustaamisessa käytettiin reilusti ohennettua vehnätärkkelysliisteriä, jota työstettiin puukaukalossa pitkään sitkon aikaansaamiseksi ja ohennettiin vedellä siten, että sen ulkonäkö ja olemus muistutti lähinnä rasvatonta maitoa.

”**Method Aaltonen**” sopii parhaiten julisteille, joissa ei ole isoja, kohdistusta vaativia repeämiä.

1. Pesty juliste asetettiin vesivanerilevyn päälle recto alaspäin. Juliste pidettiin kosteutettuna. (Kuva 3)
2. Taustauspaperi kosteutettiin dahlia-spraylla toisella pöydällä, jonka jälkeen paperille siveltiin kerros ohennettua liisteriä. (Kuva 4)
3. Liisteröity taustapaperi nostettiin kepin avulla pöytäpinnasta ja tuotiin julisteen aloitusreunan päälle. (Kuva 5)
4. Taustapaperia pitelevä konservattori laski paperia hitaasti kohteen päälle toisen tasoittaessa sen kohteen pinnalle japaninharjalla. Jos taustapaperiin tuli vekoja tai ryppyjä, sitä voitiin nostaa pinnasta ja tasoittaa, kunhan muisti pitää paperin ja kohteen kosteutettuna. (Kuva 6)
5. Kohteen päälle laitettiin hollytex ja taustapaperi ”paukutettiin” kiinni kohteeseen tamppaamalla sitä uchibake-tyyppisellä japaninharjalla. Reunoille jätettiin hollytex-suikale, jonka kohdalta taustapaperin irrotus vesivanerilevyllä aloitettiin sen kuivuttua. Hollytex-kangasta laitettiin myös puuttuvien alueiden alle, jotta taustapaperi ei tarttunut niiltä alueilta kiinni vesivanerilevyyn. (Kuva 6 ja kuva 7)
6. Taustattu kohde jätettiin kuivumaan esim. paksulla huovalla peitettynä

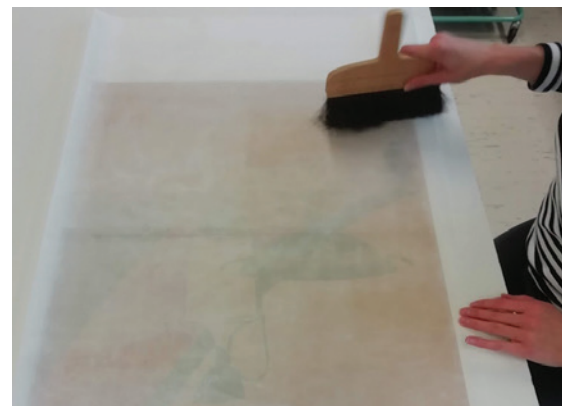
Kuva 3. Pesty juliste recto vesivaneria päin.

Kuva 4. Japaninpaperin kosteutus ja liisteröinti.

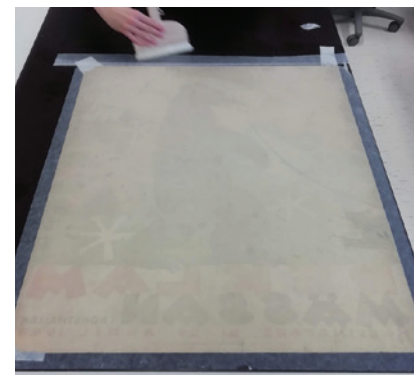
Kuva 5. Japaninpaperin laskeminen julisteen versolle.

Kuva 6. Julisteen taustauspaperin paukutus versolta.

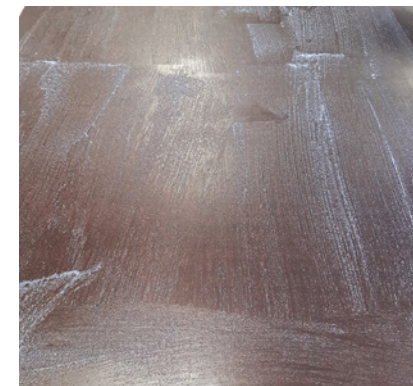
Kuva 7. Uchibake-harjalla paukuttelu.

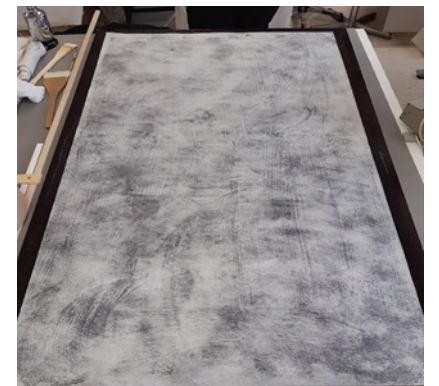
Kuva 8. A-metodilla taustattu juliste.

”**Method Rajainmaa**” taustaustekniikka sopii kohteille, joissa on isoja, kohdennusta vaativia repeämiä tai isoja, irrallisia alueita, jotka kiinnitetään takaisin kohteeseen taustauksen yhteydessä, taustapaperin päälle

1. Vesivanerilevyn pinta liisteröitiin paksulla vehnätärkkelysliisterillä. (Kuva 9)
2. Päälle asetettiin kohdetta suurempi, kosteutettu Hollytex-kangas, joka kiinnitettiin levyn kumitelalla.
3. Hollytex liisteröitiin päältä ohuella vehnätärkkelysliisterillä. (Kuva 10)
4. Päälle asetettiin kosteutettu taustapaperi, joka
5. liisteröitiin kevyesti ohuella vehnätärkkelysliisterillä. (Kuva 11)
6. Päälle asetettiin kosteaksi rentoutettu taustattava kohde, esim. melinexin tai hollytexin avulla, verso levyä vasten. Objekti pidettiin aktiivisesti kosteutettuna, jotta repeämien kohdentaminen rectolta onnistui. (Kuva 12 A, 12 B ja 12 C)
7. Seuraavaksi tämä paketti irrotettiin vielä kosteana levystä, hollytex recton suojana, ja siirrettiin puhtaalle alustalle, jossa verso käytiin läpi uchibake-harjalla ”paukuttaen”, jotta taustauspaperin kuidut kiinnittyivät hyvin kohteeseen.
8. Taustattu kohde kiinnitettiin takaisin levyn, recto ylöspäin, ja jätettiin kuivumaan huopien alle. Kohteen vielä hieman kosteana ollessa päälle laitettiin Hollytex-kangas, prässipahveja sekä painolevy.

Kuva 9. Vesivanerilevyn liisteröinti.

Kuva 10. Hollytex liisteröitynä vesivanerin päälle.

Kuva 11. Japaninpaperin liisteröinti Hollytexin päälle.

Kuva 12 A. Taustettavan kohteen rentoutus.

Kuva 12 B. Kohteen kiinnitys japaninpaperin päälle.

Kuva 12 C. Kahdessa osassa oleva juliste taustettuna.

Method Aaltosen taustalla on perinteinen kiinalainen tekniikka, jonka taitaja, ruotsalainen paperikonservattori **Lin Zhang Freund**, piti aiheesta viikon kestävästä kurssin Metropolian opiskelijoille ja Ateneumin konservattoreille vuonna 2011 hedelmällisin seurauksin.

Method Rajainmaa on Annikan Anna Rajainmaalta työharjoittelussa oppima taustaamistekniikka, jota muokkasimme sekä Annikan kanssa 2019 että uudestaan itsensä Anna Rajainmaan kanssa 2021.

Method R: Annika asettelemassa Paavo Nurmea kuivumaan.

Method R: Annika ja Paavo Nurmi.

Method A: juliste pestynä.

Method R: Hollytexin päälle tuleva kosteutettu japaninpaperi.

Method A: juliste pestynä.

Kirjoittaja toimii paperikonservattorina Kansalliskirjastossa. Hän on käynyt BA Conservation (paper and organic materials) -koulutuksen ja suorittaa tällä hetkellä museologian maisteriopintoja.

JULISTEITA MUSEOKOKOELMASSA

Lahden visuaalisten taiteiden museo Malvan kokoelmissa on tällä hetkellä noin 70 000 julistetta. Julistekokoelmiin kerätään sekä kotimaista että ulkomaista graafista muotoilua. Julistemuseon kokoelmien perustan muodostavat ennen vuotta 1975 Lahden taidemuseoon kerätyt näyttelyjulisteet, museolle lahjoitettu Lahden I julistebiennalen materiaali ja Mainosgraafikoiden kokoelma, johon on koottu keskeisten suomalaisten graafisten muotoilijoiden julisteita ja muita painotuotteita. Julistekokoelmissa on kotimaisia julisteita noin 30 000 ja se kattaa suomalaista julistetaidetta varsin hyvin 1950-luvulta lähtien. Julistemuseon vanhin suomalainen juliste on vuodelta 1851, J. W. Lillja & Co:n painama "Åbo nya ångfartygs-bolag". Julistekokoelmiin liittyy läheisesti Suomen Taidepiirtäjien Liiton kokoelma, joka on lahjoitettu Lahden taidemuseolle. Julistemuseoon lahjoitetun materiaalin joukossa on ollut myös teoksia, jotka on kirjattu STL:n kokoelmaan. Lisäksi julistekokoelmissa on pienempiä graafisia töitä ja käyttögrafiikka, esimerkiksi ex libriksiä ja etikettejä.

Erityisellä huolella vaalitaan käsin-tehtyjä julisteoriginaaleja. Ennen vanhaan julisteen ensimmäinen versio eli originaali tehtiin aina käsin vesiväreillä, piirtämällä tai kollaasisommitelmana. Onpa kokoelmissa muutama kirjontatyökin, joka on ollut julisteen pohjana. Edelleen on perinteitä kunnioittavia graafisia muotoilijoita, joka piirtävät julisteensa ensin käsin. Näin työskentelee esimerkiksi graafikkomestari **Erik Bruun**. Malvan julistekokoelma tunnettiin vuodesta 1975 vuoteen 2021 Lahden julistemuseona. Lahden julistemuseo on oikeastaan koko tähänastisen olemassaolonsa ajan ollut käytännössä julistekokoelma; sillä ei ole tähän vuoteen asti ollut koskaan omia näyttelytiloja. Julistemuseon näyttelyt pidettiin aina entisen Lahden taidemuseon tiloissa Vesijärvenkadulla. Tänä vuonna Lahdessa on syytä juhlaan, kun uusi Lahden visuaalisten taiteiden museo Malva avautuu yleisölle huhtikuun lopulla. Perinteisen lahtelaisen virvoitusjuomatehtaan Mallasjuoman entiseen panimokiinteistöön rakennetussa museossa entiset Lahden julistemuseo ja Lahden taidemuseo saavat uudet upeat näyttelytilat.

Hanna Suihko, museoamannuessi
Julistekokoelmat ja -näyttelyt
Lahden visuaalisten taiteiden museo Malva.

“OLETKO TEHNYT TYÖSSÄSI JOTAIN ERITYISEN MIELENKIINTOISTA?”

KIRJOITUSKUTSU

KUTSUMME KAIKKIA LÄHETTÄMÄÄN ARTIKKELINSA JA JAKAMAAN TUTKIMUSTULOKSENSA POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON JULKAISUSSA 'MEDDELELSER OM KONSERVERING' (MOK).

ARTIKKELIN TOIMITTAMISEN MÄÄRÄAIKA ON 15 HUHTIKUUTA 2022.

ARTIKKELIN VOI KIRJOITTA A ENGLANNIKSI, TANSKAKSI, SUOMEKSI, ISLANNIKSI, NORJAKSI TAI RUOTSIKSI. ARTIKKELIT ON LÄHETETTÄVÄ VERKKOJÄRJESTELMÄMME KAUTTA (www.nordiskkonservatorforbund.org)

KYSYMYKSET VOI LÄHETTÄÄ TOIMITUKSELLE OSOITTEESEEN:

editor-in-chief.mok@nordiskkonservatorforbund.org

YSTÄVÄLLISIN TERVEISIN
TOIMITUS

MOK

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO ry
NORDISKA KONSERVATORFÖRBUNDET FINLAND rf
NORDIC ASSOCIATION OF CONSERVATORS FINNISH SECTION ra

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2022

Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osasto ry (PKL) on Nordiska konservatorförbundet (NKF) vuonna 1963 perustettu jäsenjärjestö. Pohjoismaiden osastojen välisenä yhteistyöelimenä toimii Liittoneuvosto, joka muodostuu kunkin maan puheenjohtajasta ja liittoneuvoston puheenjohtajasta.

Konservattoriliitto toimii valtakunnallisesti eri konservointialojen, museoalan ja kulttuuri-perinnön säilyttämisen toimijoiden yhdyssiteenä. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää konservointialan kehitystä, kulttuuri-perinnön suojelun merkityksen esiintuomista, konservatto-reiden ammattipätevyyden laatua sekä seurata alan koulutuksen määrän ja laadun riittävää tasoa. Yhdistys valvoo myös osaltaan ammattikunnan sosiaalisia etuja ja konservattori-nimikkeen käyttöä. Konservattoriliitto on ainoa konservointialan yhdistys Suomessa.

JÄSENYYS YHDISTYKSESSÄ

Konservattoriliiton jäsenyys perustuu ammattimaiseen konservointialalla työskentelyyn, joka pohjautuu konservattorin koulutukseen. Konservattorin ammatillisen pätevyyden määrittämisen perusteena ovat Euroopan eri konservointialan järjestöjen yhteisen organisaation European Confederation of Conservators-Restorers' Organisationin (E.C.C.O.) laatimat määritelmät alan ammattiosaamisesta ja koulutuksesta sekä International Council of Museumsin (ICOM) museoalan eettiset ohjeet.

Yhdistyksen jäsenluokkia ovat opiskelijajäsen, varsinainen jäsen, liitännäisjäsen ja yhteisö-kannattajajäsen. Eläkeläisille myönnetään 50 % alennus jäsenmaksusta. Kunniajäsenyys voidaan myöntää ansioituneelle jäsenelle hallituksen päätöksellä. Konservattoriliitto on yhtä kuin sen jäsenet. Jäsenten toivotaan vaikuttavan yhdistykseen osallistumalla aktiivisesti sen toimintaan ja vaikuttamalla positiivisesti konservoinnin asioiden edistämiseen. Kaikki jäsenet voivat tuoda ehdotuksia, ideoita ja toiveitaan yhdistyksen toiminnasta esille vuosikokouksissa tai laittaa viestiä suoraan hallitukselle. Yhdistyksen internet-sivuilta löytyy sekä hallituksen että toimihenkilöiden yhteystiedot. Uudet jäsenet hyväksyy hallituksen esityksestä yhdistyksen vuosikokous. Jäsenasioita hoitaa hallituksen jäsenistöstä valitsema jäsenasiainsihteeri.

HALLITUS

Hallitus edustaa yhdistystä ja toimii jäsenistön tavoitteiden toteuttamiseksi. Hallitus laatii yhdistyksen nimissä annettavat kannanotot, selvitykset ja lausunnot. Hallitus ja toimihenkilöt huolehtivat koulutuspäivien ja vuosikokousten järjestämisestä, Konservattoriliiton lehden julkaisemisesta ja www-sivujen sisällöstä. Hallituksessa on kahdeksan jäsentä, joista yksi on puheenjohtaja ja yksi varapuheenjohtaja. Kahdeksan varsinaisen jäsenen lisäksi hallitukseen

voi kuulua yksi alaa opiskeleva opiskelijajäsen, jolla on hallituksen jäsenen oikeudet ja velvollisuudet. Hallituksen valitsevat jäsenet syksyn vuosikokouksessa. Hallituksen työtä tukevat sihteeri, taloudenhoitaja, jäsenasiainsihteeri ja tiedottaja, jotka hallitus valitsee jäsenistöstä. Hallituksen jäsenet, sihteeri, taloudenhoitaja, jäsenasiainsihteeri ja tiedottaja on vapautettu jäsenmaksuvelvollisuudesta. Muut toimihenkilöt saavat 50 % alennuksen jäsenmaksusta.

Hallitus kokoontuu vuoden aikana n. 10 kertaa vuosisuunnitelman mukaisesti. Hallituksen toiminnan ja työskentelyn ohjenuorana toimii Konservaattoriliiton hallitus- ja toimihenkilötyöskentelyn käsikirja, jota päivitetään vuosittain.

YHDISTYKSEN KOKOUKSET

Yhdistyksen vuosikokoukset ovat sääntömääräiset kevä- ja syyskokous, jotka pidetään mahdollisuuksien mukaan koulutuspäivän yhteydessä. Vuonna 2022 selvitetään mahdollisuutta tehdä sääntömuutos, joka mahdollistaisi myös etäosallistumisen vuosikokouksiin.

KANSAINVÄLINEN TOIMINTA

Konservaattoriliitto toimii kansainvälisesti aktiivisesti. Pohjoismainen yhteistyö hoidetaan ensisijaisesti Nordiska konservatorförbundetin liittoneuvoston ja yhteispohjoismaisten tapahtumien kautta. Pohjoismaisen konservaattoriliiton työtä ohjaava liittoneuvosto kokoontuu vuosittain, vuorotellen eri Pohjoismaissa. Kokoukseen osallistuu yleensä yhdistyksen puheenjohtaja. Vuonna 2022 liittoneuvoston syyskokous pidetään Suomessa. Konservaattoriliitolla on yhteyshenkilöitä alan eri kansainvälisissä organisaatioissa, joissa he toimivat Konservaattoriliiton edustajina edistämässä konservoinnin asioita. Yhteyshenkilöt valitsee hallitus keskuudestaan tai jäsenistöstä. Yhteyshenkilöiden tulee toimia hallituksen kannanottojen mukaisesti raportoiden sekä hallitukselle että yhdistyksen jäsenille kansainvälisten organisaatioiden toiminnasta yhdistyksen lehdessä ja sähköisissä medioissa.

Konservaattoriliitto on E.C.C.O.:n täysjäsen ja maksaa sille jäsenmaksua. Yhdessä E.C.C.O.:n kanssa pyritään tarkentamaan konservaattorin ammattikuvaa ja selkeyttämään ammattinimikkeen käyttöä Euroopan tasolla. Konservaattoriliiton yhteyshenkilö edustaa Konservaattoriliittoa E.C.C.O. vuosikokouksessa, sekä tuo jäsenistön tietoon järjestön toimintaa. E.C.C.O.:n ammatilliset ohjeistot (I Ammattiala, II Eettinen ohjeisto, III Konservointialan koulutuksen perusvaatimuksia ja Säännöt) suomennettiin vuonna 2004 ja ne on luettavissa konservaattoriliiton verkkosivuilla. E.C.C.O.:n laatima Competences for Access to Conservation-Restoration Profession -julkaisu valmistui vuonna 2011. Se on ensimmäinen kokonaisvaltainen esitys konservoinnin ammattialan harjoittajien pätevyysvaatimuksista. Nordiska konservatorförbundet on maailmanlaajuisesti toimivan The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works -järjestön (IIC), pohjoismainen jäsenjärjestö.

Konservaattoriliitto on kansainvälisen Europa Nostra -järjestön (EuNo) jäsen ja maksaa sille jäsenmaksua. Järjestön Suomen osasto perustettiin vuonna 2011. Sen jäsenenä PKL osallistuu Suomen kulttuuriperinnön suojeluun liittyvien kysymysten käsittelyyn. Konservaattoriliiton yhteyshenkilö edustaa Konservaattoriliittoa EuNo:n vuosikokouksessa, sekä tuo jäsenistön tietoon järjestön toimintaa.

Konservaattoriliitto on standardisoimisjärjestö CENin CEN/TC 346 "Conservation of cultural heritage" kansallisen seurantaryhmän jäsen, ja maksaa sille jäsenmaksua. Se toimii eurooppalaisen standardisoimisjärjestö CENin alaisena. Komitea vastaa kulttuuriperinnön säilyttämiseen liittyvien standardien valmistelusta. Konservaattoriliiton yhteyshenkilö edustaa Konservaattoriliittoa CEN:in toiminnassa, sekä tuo jäsenistön tietoon kulttuuriperintöä koskevia standardiehdotuksia jäsenistön tarkasteltaviksi ja kommentoitaviksi.

KOULUTUS

Konservaattoriliitto järjestää jäsenistölleen vuosittain koulutuspäiviä konservointiin, koel-manhallintaan, näyttelytoimintaan ja kulttuuriperinnön säilyttämiseen liittyvistä ajankohtaisista ja alaa edistävästä teemoista. Koulutuspäivien tarkoituksena on myös tuoda konservointia tunnetuksi suurelle yleisölle sekä edistää vuoropuhelua muiden museo- ja kulttuuriperintöalan toimijoiden kanssa. Koulutuspäivät pyritäänkin järjestämään yhteistyössä alan eri järjestöjen, museoiden tai muiden kulttuuriperinnön suojeluun ja tutkimiseen liittyvien tahojen kanssa. Koulutuspäivät ovat jäsenille yleensä maksuttomia, muilta peritään maksu. Varsinaisten jäsenten jatkokouluttautumista ja seminaarimatkoja tuetaan harkinnan mukaan apurahoilla hallituksen päätöksellä.

Vuonna 2022 järjestetään kaksi koulutuspäivää koko jäsenistölle. Lisäksi tuetaan työryhmien järjestämiä koulutuksia mahdollisuuksien mukaan.

VIESTINTÄ

Yhdistys julkaisee Konservaattori-lehteä. Lehdessä julkaistaan alaan liittyviä artikkeleita, tutkimusraportteja, tekniikkaesittelyitä ja matkakertomuksia. Lehti ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Lehti julkaistaan sekä painettuna että sähköisenä Konservaattoriliiton internet-sivuilla. Lehdellä on oma työryhmä. Myös henkilöiden ja yhteisöjen, jotka eivät ole jäseniä, on mahdollista tilata lehti maksua vastaan.

Konservaattoriliitolla on internet-sivut osoitteessa www.konservaattoriliitto.fi. Vuonna 2018 uudistetulla sivuilla on kirjautumisen takana jäsenosio, jonka kautta jaetaan jäsenille yhdistyksen virallisia asiakirjoja. Sivuston kautta on myös saatu käyttöön sähköpostitse toimiva jäsenpostituskanava, joka toimii yhdistyksen virallisena jäsentiedotuskanavana. Niille joiden s-postiosoite ei ole yhdistyksen tiedoissa, lähetetään kokouskutsut postitse. Tämän listan kautta hallitus tiedottaa jäsenille vain yhdistyksen toimintaan liittyviä asioita.

Tiedotusvälineenä toimii myös julkinen konservaattoreiden sähköpostilista osoitteessa konservaattorit@lists.oulu.fi. Kyseinen sähköpostilista ei ole Konservaattoriliiton virallinen tiedotuskanava, eikä Konservaattoriliiton ylläpitämä, mutta se toimii erinomaisena tiedotuskanavana ammattiin liittyvissä asioissa. Kuka tahansa voi lähettää tälle listalle viestejä.

Konservaattoriliitto toimii sosiaalisessa mediassa Facebookissa, Instagramissa ja Twitterissä. Kanavilla viestitään konservaattoriliiton toiminnasta sekä muista konservaattoreita kiinnostavista asioista sosiaalisen median tapaan. Sosiaalisen median hallinnoinnista vastaa hallitus. Nordiska konservatorförbundet julkaisee yhteispohjoismaista vertaisarvioitua julkaisua MOK (Meddelser om konservering), jonka toimittamisesta vastaavat kaikki jäsenmaat yhdessä.

Kaikilla jäsenmailla on oma yhteyshenkilö lehden toimituksessa. Lehti ilmestyy kerran vuodessa. Lehteen voi kirjoittaa artikkeleita englannilla, skandinaavisilla kielillä tai suomeksi. Lehti julkaistaan sekä painettuna että sähköisenä Nordiska konservatorförbundetin yhteisillä internet-sivuilla osoitteessa www.nordiskkonservatorforbund.org. Niiden kautta pääsee myös kaikkien eri jäsenmaiden osastojen sivuille ja siellä on tietoa yhteisistä tapahtumista ja koulutuksista.

TALOUS

Konservattoriliiton toiminta perustuu jäsenmaksuihin ja jäsenten vapaaehtoiseen työhön. Yhdistyksellä ei ole palkattuja toimihenkilöitä. Julkisista varoista haettavalla toiminta-avustuksella rahoitetaan jäsenille suunnatut koulutuspäivät, kansainvälinen toiminta sekä jäsentiedotuksen (konservattoriliiton lehti ja www-sivut) aiheuttamat kulut. Päivittäisestä taloudenhoidosta vastaa hallituksen jäsenistöstä valitsema taloudenhoitaja. Yhdistyksen kirjanpidon hoitaa ulkopuolinen tilitoimisto. Toiseksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi pyydetään syyskokouksen valitsema ja hyväksymä ammattimainen tilintarkastaja, jolle maksetaan palkkio laskua vastaan.

MUU TOIMINTA

Konservointialan tunnettuuden parantamiseen panostetaan myös vuonna 2022. Yhteistyön muotoja muiden kulttuuriperinnön parissa toimivien yhdistysten ja toimijoiden kanssa kehitetään erityisesti koulutuspäivien yhteydessä ja viestintäkanavien muodossa. Yhteistyötä konservointialan opiskelijoihin ja oppilaitoksiin vahvistetaan ja toimintatapoja kehitetään edelleen. Konservattoriliiton edustaja osallistuu konservointikoulutuksen neuvottelukunnan kokouksiin. Tavoitteena on saada opiskelijat liittymään jäseniksi jo opiskeluaikana ja siten luoda heille mahdollisuuksia verkostoitua ja tutustua ammatissa toimiviin Konservattoriliiton jäseniin. Yhdistys jakaa stipendejä ansioituneille vastavalmistuneille opiskelija-jäsenille.

Yhdistyksessä toimii erikoistumisalakohkaisia työryhmiä. Työryhmät kokoontuvat ja suunnittelevat toimintaansa itsenäisesti, mutta Konservattoriliiton nimissä järjestettävästä ohjelmasta tulee ilmoittaa hallitukselle. Työryhmät voivat hakea hallitukselta avustusta toimintaansa.

Vuonna 2022 Pohjoismaisen konservattoriliiton Suomen osaston asbesti- ja haitta-ainetyöryhmä (AHA-ryhmä) osallistuu yhteistyökumppanina Työterveyslaitoksen suomalaisten museotyöympäristöjen koetut ja mitatut vaaratekijät -tutkimushankkeeseen, jossa selvitetään museotyöympäristöjen biologisia ja kemiallisia vaaratekijöitä sekä museotyötä tekevien henkilöiden käsityksiä työympäristöihin liittyvistä riskeistä. AHA-ryhmä on keskeinen yhteistyötaho, jolta saadaan hankkeelle asiantuntija-apua. Konservattoriliiton julkaisemassa Konservattori-lehdessä voidaan julkaista hankkeeseen liittyviä uutisia ja artikkeleita. Konservattoriliitto tulee myös hyödyntämään tutkimustuloksia konservattoreiden koulutustilaisuuksissa mahdollisuuksien mukaan.

Työehtosopimustyöryhmä toteuttaa konservattoreille suunnatun kyselyn työn vaativuuteen, työehtoihin ja palkkaukseen liittyen yhteistyössä kyselyihin erikoistuneen yrityksen kanssa. Tutkimuksen toteutus hankitaan ostopalveluna, jotta yksityisyydensuoja pystytään takaamaan melko pienessä ammattikunnassamme.

Hallitus 10.11.2021

POHJOISMAISEN KONSERVAATTORILIITON SUOMEN OSASTO RY

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

12.11.2021 klo 17:00

Metropolia Ammattikorkeakoulu - Arabian kampus,
Hämeentie 135 D Helsinki, tila ARI28 a ja b

PÖYTÄKIRJA

1 Kokouksen avaus

Hallituksen puheenjohtaja **Nina Jolkkonen-Porander** avasi kokouksen klo 17:08

2 Kokouksen järjestäytyminen

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Nina Jolkkonen-Porander

Sihteeriksi valittiin **Saara-Maija Pesonen**

1. Pöytäkirjan tarkastajaksi valittiin **Heidi Gustafsson**

2. Pöytäkirjan tarkastajaksi valittiin **Päivi Ukkonen**

3 Osanottajien toteaminen ja valtakirjojen tarkastaminen

Osanottajat todettiin. Valtakirjoja ei ollut.

Kokoukseen osallistui 24 jäsentä, joista 6 osallistui etäyhteydellä.

Kokouksen osallistujalista liitteenä.

4 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen

Päätös: Kokouskutsu on ilmoitettu Konservattori-lehdessä, joka ilmestyi yli kaksi viikkoa vuosikokousta aikaisemmin. Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

5 Kokouksen esityslistan hyväksyminen

Päätös: Esityslista hyväksyttiin muutoksitta

6 Ilmoitusasiat

Yhdistyksen talous

- Nina Jolkkonen-Porander esitteli: OKM rahoitus on vähentynyt hieman, menoja on säästynyt esimerkiksi matkakuluista. Yhdistyksen talous on vakaa.

E.C.C.O. (**Anni Tuominen**), EuNo (**Katariina Ruuska-Jauhojärvi**), CEN (**Riitta Koskivirta**), MoK (**Jaana Kataja**)

- E.C.C.O, Anni Tuominen esitteli: EU-projekti Charteria, jossa kartoitetaan kulttuuriperintö-alan työntekijöiden osaamista eri maissa. Anni Tuominen on avannut E.C.C.O asioita syksyn 2021 Konservaattori-lehdessä.
- EuNoF, Nina Jolkkonen-Porander luki Katariina Ruuska-Jauhijärven lähettämän sähköpostin: " EuNoF:n puheenjohtajana jatkaa vuodesta 2018 toiminut hallintojohtaja **Kirsi Moisan-der** ja varapuheenjohtajana arkkitehti **Tapani Mustonen**. Pohjoismaisen konservaattoriliiton edustajana hallituksessa jatkaa Katariina Ruuska-Jauhijärvi. EuNoF on osallistunut ja osallistuu edelleen aktiivisesti kiinteistöverouudistukseen tavoitteenaan suojeltujen rakennusten verotuksen kohtuullistaminen. EuNoF hakee yhdessä verkostonsa ja eri asiantuntijoiden kanssa toimintamalleja ilmastonmuutosten vaikutusten tunnistamiseen - aiheesta on tavoitteena järjestää kutsuseminaari. EuNoF perusti vuonna 2019 kulttuuriperinnön vaali- ja -tunnustuksen. Hanke voi olla kulttuuriperintö- tai ympäristöteko, laadukas korjaustyö tai maisemateko. Vuonna 2021 palkinto jaettiin ensimmäisen kerran Paraisissa sijaitsevalle Tennäsin tuulimyllyn entisöintihankkeelle.
- CEN: Riitta Koskivirta toimii edelleen yhteyshenkilönä. Jäsenille tiedotetaan aiheesta tarvittaessa.
- MoK, Nina Jolkkonen-Porander luki Jaana Katajan lähettämän sähköpostin: "Tarkoituksena saada lehdelle laajempi lukijakunta ja parantaa some-näkyvyyttä sekä tehdä MoK:sta open access julkaisu". Jaana Kataja lopettaa lehden toimituksessa. Uutta MoK-edustajaa etsitään. Konservaattoriliiton hallitus kannattaa MoK:n julkaisua paperisena sekä nettiversiona samanaikaisesti.

Kevätkoulutuspäivät 2022

- Kevätkoulutuspäivät järjestetään 28.4.2022 Amos Rex:ssä. Aiheena koulutuspäivillä on digitaalisen kulttuuriperinnön säilyttäminen. **Satu Haapakoskeen** voi olla yhteydessä, jos haluaa mukaan koulutuspäivien järjestelyyn.
- Konservoinnin lehtori Päivi Ukkonen esitteli Metropolia Ammattikorkeakoulun hanketta Metkos. Se koskee konservoinnin osaamistarpeiden kartoitusta ja mediataideteosten pitkäaikaissäilytystä.

Konservaattori -lehti

- **Elviira Heikkilä** toivoi lisää henkilöitä lehden toimitukseen. Toimituksesta jättäytyy yksi henkilö pois vuoden loppuun mennessä. Elviira Heikkilä pyytää juttuja seuraavaan numeroon digitaalisen kulttuuriperinnön konservoinnin teemalla.

Työryhmät:

- Asbesti ja haitta-aine työryhmä (AHA), jota **Marleena Vihakara** esitteli: Työryhmään kuuluvat **Riina Uosukainen**, Marleena Vihakara ja Katariina Ruuska-Jauhijärvi. Työryhmä toimii yhteistyössä Museoviraston ja Museoliiton kanssa. Yhteistyö MAL:n kanssa on siirtynyt ensi kevääseen.

- Kunta-alan työryhmä, jota Anni Tuominen esitteli: Työryhmä on kokoontunut noin kerran kaudessa. Työryhmässä on mukana Anni Tuominen, **Polina Semenova**, **Päivi Kyllönen-Kunnas**, Marleena Vihakara (MAL:n hallituksen jäsen) ja **Sanna Niemi-Pynttäri**. Työryhmä valmistelee kyselyä konservaattorien työstä ja osaamisesta. Kysely on suunniteltu toteutettavaksi ulkopuolisen työnä ja se on huomioitu 2022 toimintasuunnitelmassa sekä talousarviossa.

Päätös: Merkittiin tiedoksi

7 Vuoden 2022 toimintasuunnitelman ja talousarvion hyväksyminen

7.1. Hallituksen esitys 2022 toimintasuunnitelmaksi

Päätös: Toimintasuunnitelma vuodelle 2022 hyväksyttiin.

7.2. Vuoden 2022 jäsenmaksuista päättäminen

Nykyiset jäsenmaksut

- varsinaiset jäsenet: 50 €
- liitännäisjäsenet: 50 €
- opiskelijajäsenet: 42 €
- yhteisökannattajajäsenet: 125 €
- kunniajäsenet: maksuton
- eläkeläiset ovat oikeutettuja 50 % alennuksen jäsenmaksusta.
- hallituksen jäsenet, sihteeri, taloudenhoitaja, tiedottaja ja jäsenasiainsihteeri: maksuton
- muut toimihenkilöt: 50% alennus

Päätös: Jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan vuonna 2022.

7.3. Vuoden 2022 talousarvion hyväksyminen

Päätös: Vuoden 2022 talousarvio hyväksyttiin.

- Talousarvio liitteenä

8 Jäsenhakemukset

Karoliina Hämäläinen esitteli.

Opiskelijajäsenyyttä hakevat:

- **Outi Lehtinen**
- **Anu Lounatvuori**
- **Saija Niemi**
- **Milla Koistinen**
- **Elli Keto**
- **Tea Tervämäki**

Varsinaista jäsenyyttä hakevat:

- **Minna-Riikka Tuohiniitty**
- **Ulla Grimmet**
- **Toomas Mäelt**
- **Armi Terhemaa**
- **Saskia Signori**

Opiskelijajäsenestä varsinaiseksi jäseneksi muutosta hakevat:

• Riina Uosukainen

• **Liisi Hakala**

Päätös: Jäsenhakemukset hyväksyttiin.

Kokonaisjäsenmäärä hakemusten hyväksymisen jälkeen 291.

9 Hallituksen 2022 jäsenten valinta

Erovuorossa varapuheenjohtaja Polina Semenova sekä muut hallituksen jäsenet **Helena Salo**, **Johanna Lehtola** ja Sanna Niemi-Pynttäri. **Katri Lahti** erosi hallituksesta.

Esitettiin hallituksen varapuheenjohtajaksi Anni Tuomista ja esitystä kannatettiin. Esitettiin hallituksen jäseniksi Helena Saloa, **Sini Oksasta**, Riina Uosukaista, Toomas Mäeltä sekä Elviira Heikkilää ja esitystä kannatettiin. Esitettiin hallituksen opiskelijajäseneksi **Kristiina Kuismaa** ja esitystä kannatettiin.

Hallituksessa jatkaa pj Nina Jolkkonen-Porander ja Satu Haapakoski.

Päätös: Varapuheenjohtajaksi valittiin Anni Tuominen. Helena Salo valittiin jatkamaan hallituksessa. Uusiksi jäseniksi valittiin Sini Oksanen, Riina Uosukainen, Toomas Mäelt ja Elviira Heikkilä. Valittiin hallituksen opiskelijajäseneksi Kristiina Kuisma.

10 Valitaan vuodelle 2022 tilintarkastaja ja toiminnantarkastaja sekä heille varatilintarkastaja ja varatoiminnantarkastajat

Hallitus ehdottaa tilintarkastajaksi Oy Soinio & co:ia sekä toiminnantarkastajaksi Mari Lenekiä.

Päätös: Tilintarkastajaksi valittiin Oy Soinio & Co

Toiminnantarkastajaksi valittiin **Mari Lenek**

Varatilintarkastajaksi valittiin Päivi Ukkonen

Varatoiminnantarkastajaksi valittiin **Heidi Gustafsson**

11 Muut asiat

Päivi Ukkonen ehdotti PKL:lle erillistä sähköpostiosoitetta ilmottautumisille. Nina Jolkkonen-Porander kertoi, että sellainen on aikanaan tehty ja lupasi selvittää asiaa.

Päivi Kyllönen-Kunnas kysyi onko mahdollista, että PKL voisi ottaa vastaan sponsorirahoituksia ja laatia tästä ohjeen. Nina Jolkkonen-Porander kertoi, että PKL voi ottaa vastaan lahjoituksia ja sponsoroinneista voidaan keskustella erikseen.

Heidi Gustafsson pyysi kulloiseenkin Konservaattori-lehteen hallituksen jäsenten nimet.

12 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja Nina Jolkkonen-Porander päätti kokouksen klo 19:02

| KONSERVointi HELLE

VEISTOKSET ✦ SEINÄ- JA KATTOMAALAUKSET
✦ KIPSI-, LAASTI- JA BETONIKORISTEET
✦ JULKISET VEISTOKSET JA NIIDEN HUOLTO
✦ MAALAUKSET JA KEHYKSET ✦ KONSULTointi
JA KUNTOKARTOITUKSET ✦ KIPSITYÖT

Konservointi Helle on toiminut jo vuodesta 2002

www.konservointihelle.fi

Liisa Helle-Wlodarczyk
Taidekonservaattori MA
info@konservointihelle.fi
040 7746 404

Saving Ukrainian Cultural Heritage Online - www.sucho.org